

NÉPLAP

Világ proletáriai egyesüljétek!

AZ MDP HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XIII. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM

ÁRA: 50 FILLÉR

1956. JAN. 22., VASÁRNAP

A Központi Statisztikai Hivatal jelentése az 1955. évi népgazdasági terv teljesítéséről

A népgazdaság fejlődését, valamint a dolgozók anyagi és kulturális helyzetének alakulását 1955-ben a következő adatok jellemzik:

Ipar — építőipar

1955-ben a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége márciusi határozatának, a munkássztyály és az értelmiség oadaó munkájának, a szocialista munkaversenynek a hatására megszilárdult az iparvezetés, javult a munkafegyelem, a termelés és a termelékenység számottevően emelkedett, a termékek önköltsége csökkent.

A Kohó és Gépipari Minisztérium	104,9
Szenbányászati Minisztérium	103,0
Vegyipari és Energiaügyi Minisztérium	103,3
Könnypári Minisztérium	101,4
Élelmiszeripari Minisztérium	102,7
Építészeti Minisztérium iparvállalatai	109,0
Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium iparvállalatai	106,8
Országos Erdészeti Főigazgatóság iparvállalatai	108,6
Helyi ipari vállalatok	104,5
Kisipari szövetkezetek	101,1

A minisztériumi iparban 7,6 százalékkal, a helyi iparban 11,9 százalékkal, a szövetkezeti iparban 10,8 százalékkal, az egész szocialista iparban 8,2 százalékkal volt több a termelés, mint 1954-ben. A szocialista ipar termelésének növekedése több mint háromszoros részben a termelékenység növekedéséből származott.

A szocialista ipar 1955-ben az egy munkásra jutó teljes termelési (termelékenység) tervét 3,8 százalékkal túlteljesítette; a termelékenység 6,1 százalékkal haladta meg az 1954. évi. Ezen belül a minisztériumi iparban 6,8 százalékkal, a helyi iparban 5,4 százalékkal, a szövetkezeti iparban 3,6 százalékkal emelkedett a termelékenység.

Elsősorban a termelékenység növekedésének eredményeként az ipari termelés önköltsége 1954-hez képest nagyobb mértékben csökkent, mint amit a terv előírt.

Az elért jelentős sikerek mellett a szocialista ipar munkája nem mindenben volt kielégítő. A termelés műszaki színvonalára, az egyes területeken mutatkozó eredmények mellett — számos új gyártmány bevezetése, új termelési eljárások meghonosítása stb.) — nem emelkedett kielégítően. A műszaki színvonal emelését célzó intézkedések egy részét nem hajtották végre. Az ipar — különösen a gépipar — általában csak lassan tart át új gyártmányok bevezetésére és azokat több esetben, nem elégséges korszerű kivitelben készítették el. Bár a minőségjavítás terén voltak eredmények, több termék minősége még nem volt kifogástalan; a selejt nem csökkent az előírt mértékben, sőt egyes iparvállalatoknál növekedett. Nem volt kielégítő az anyagtakarékosság, ezen belül az importanyagok megtakarításának mértéke sem. A termelés egyenletesebb volt, ugyan, mint a korábbi években, de számos iparvállalatnál még gyakori volt a termelődéshátrányok rohamunka. A termelés nem volt eléggé tervezhető: **egyves fontos termékekből (szénből, nitrogénműtrágyából, motorkerékpárból stb.) az ipar nem teljesítette a termelési tervét — más cikkekben, illetve egyes választékokban, méretekből, minőségekből, amelyek iránt megfelelő kereslet nem mutatkozott, a tervet jelentősen túlteljesítették.** Ennek eredményeként egyes cikkekkel tervek felül teljesültek a kereskedelmi készletek.

Az üzembe helyezett beruházások közül a vaskohászat teljesítőképességét elsősorban a Lenin Kohászati Művek új közpénghengersona növelte.

A vaskohászat a tervezettnél több kohókokszot használt fel. Nem teljesítette maradéktalanul a vaskohászat, a frissítőre darabosítására és a periodikus betonacél hengerlésére vonatkozó tervelőírást.

BAUXIT-TERMELÉS 1955-ben — a gyengébb minőségű bauxit termelésének csökkentése következtében — némileg kevesebb volt a tervezettnél. Új üzemszerekkel bővítették az Ajkai Timföldgyárat és alumíniumkohót. A bővítés következtében a **TIMFÖLDGYÁRTÁS** teljesítő-

képessége mintegy 20 százalékkal növekedett. A timföldtermelés 17,3 százalékkal haladta meg az 1954. évi termelést, de a tervet csak 96,3 százalékkal teljesítették, és csaknem hater ezer tonnával termeltek kevesebbet az előírtnál. Az **ALUMINIUMTERMELÉS** 12,8 százalékkal volt több az előző événél.

A **GÉPIPAR** termelése — az 1954. évi visszaesés után — jelentősen emelkedett. Az év folyamán 1348 autóbust, 296 vasúti személykocsit, 775 nárógépet, 2523 fűrógépet, 4559 kerekes traktort, 217 200 kértépkárt, 373 200 rádióműsort, 46 100 háztartási varrógépet gyártottak.

1955-ben a gépipar megkezdte a 120 kilowattos rövidhullámú, a javított típusú „Ikarus 55” autóbust üzemzeri termelését, elkészült több között az N-25-ös Univerzál-tractor, a sílőző kombájn, a kukorica-kombájn, 170 mm-es fúratú Ganz-Dieselmotorcsalád, a CAV nagyvasúti villamoskocsi, a televíziós-készülék prototípusa. Egyes fontos gépek prototípusainak 1955. évre tervezett elkészítése 1956-ra húzódtott át.

A gépipar fejlesztését szolgálta a Soroksári Vasöntő üzembehelyezése, a Wilhelm Piek Vagon- és Gépgyár új nemesacélműve. A műszaki színvonalat emelte néhány új eljárás bevezetése, illetve elterjesztése is, többek között a hengerperselvek felületi kezelését növelő nagy frekvenciás edzés, a precíziós öntés szelvényekben való elterjesztése, új típusú gördülőcsapágy gyártása.

A **VEGYIPAR** 1955. évi termelési tervét túlteljesítette és többet termelt, mint 1954-ben. A gyógyszeripar 29,1 százalékkal, a szerves vegyipar 19,1 százalékkal, a szervetlen vegyipar 7 százalékkal, a kőolaj feldolgozóipar 6,6 százalékkal termelt többet, mint az előző évben.

Elmaradt a vegyipar a műtrágyatermelési tervétől. A Borsodi Vegyikombinát és a Péti Nitrogénművek új műtrágyagyára ugyan az előírt határterületen kezdte meg az üzemzeri termelést.

Az **ÉPÍTŐANYAGIPAR** éves termelési tervét túlteljesítette és 16,5 százalékkal többet termelt, mint 1954-ben. 1955-ben 1,2 millió tonna cementet termeltek, 24,1 százalékkal többet, mint 1954-ben és 5,4 százalékkal többet, mint amennyit az éves terv előírt. A téglatermelés 1,2 millió darab volt, 5,3 százalékkal több, mint az 1954. évi. Jelentősen emelkedett az üvegtermelés is. 1955-ben üzembe helyezték a Tokodi Üvegyárat új csőhúzó berendezését és a Salgótarjáni Üvegyár IV. számú hűtőcsarnokát.

A **KÖNNYPÁR** éves termelési tervét túlteljesítette és a cikkek legnagyobb részénél a termelés meghaladta az 1954. évi. 1955-ben a könnyűipar többek között 237 millió négyzetméter pamutszövetet, 26 millió négyzetméter gyapjuszövetet, 20 millió párbőrcipőt gyártott. A pamutszövettermelés 4,4 százalékkal, a gyapjuszövettermelés 20,2 százalékkal, a selvenszövettermelés 22,7 százalékkal, a bőrcipő-termelés 12,7 százalékkal volt több, mint 1954-ben. Jelentősen bővült az év folyamán a cikkek választéka.

1955-ben megkezdte a könnyűipar a fehérített szulfít cellulóze üzemzeri gyártását. Fokozták a krepptalpi cipők termelését és a talpbőrök tartósságát növelő kombinált cserzésű talpbőrök gyártását. Az **ELELMISZERIPAR** termelése 1955-ben 1954-hez ké-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Minden erővel be kell hoznunk iparunk technikai elmaradottságát

Rákosi Mátyás elvtárs felszólalása a Szakszervezetek Országos Tanácsa VIII. teljes ülésén

Rákosi Mátyás elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének első titkára, a Szakszervezetek Országos Tanácsának VIII. teljes ülésén felszólalt. Beszédében többi között a következőket mondotta: Kedves Elvtársak! Az egyik hozzászóló — Gál László elvtárs — azt mondta, hogy partunk Központi Vezetőségéről szóló határozata hozott ugyan fellendülést, de ez azóta alábbhagyott. A beszámolóit az elvtársak hozzászólásait halgatva az a véleményem, hogy Gál elvtársnak igaza van. Úgy látom, az eddigi hozzászólók legfőbbje nem vette észre, hogy itt egy alapvetően új és életbeágyó kérdésről van szó. Nem véletlen, elvtársak, hogy Központi Vezetőségünk külön ülést szentelt a műszaki fejlesztés kérdésének és nemcsak nálunk, hanem más népi demokratikus országokban is napirendre tűzték az ipar műszaki fejlesztésének, a technikai színvonal emelésének problémáit. Miért volt erre szükség? Azért, mert ha az eddigi módszerekkel dolgozunk, a tőkés országok e téren maguk mögött hagynak s különösen elmaradunk a külföldi piacokigazgatókon, sőt megmondom, nem egyszer a minisztereket kezdve egészen a munkásokig — nem érezték a tőkés viszonyok között uralkodó, szakadatlanul ösztökélő tényező hatását. Kényelmesen, szépen, nyugodtan gyártották, amit megszoktak és nem volt gondjuk azzal, hogyan adják el termékeiket. Egy-egy gyár kézművényeit ugyanis vagy a belkereskedelem, vagy a külkereskedelem vette meg egy tételben, vagy az épülő új létesítményeink várták tárt karokkal. Az igazgatónak gyakorlatilag fogalma sem volt róla, hogy egy-egy exportcikket termeléséhez külföldön mennyi munkaóra, mennyi anyag kell. Nem is törődött vele. Nekik az volt a fontos, hogy a külkereskedelem, vagy a külkereskedelem átvegye az árut. Ha egyszer átvette az árut, akkor az ő gondja megszűnt. Ha deficit volt, azt meg a Nemzeti Bank térítette meg, emiatt nálunk még egy gyár sem csukta be a kapuját, és megfordítva: a külkereskedelem külföldi megbízottainak pl. Dél-Amerikában, Belgiumban, vagy Indiában gyakran fogalmuk sem volt arról, hogy tulajdonképpen mennyibe kerül az áru előállításához. Ők csak azt tudták, hogy a konkurrenciáigazgatók a cikket mennyiért ajánlotta és igyekeztek annak megfelelően eladni azt. Részben ezért nem érvényesül nálunk az a szakadatlan hajtóerő, hogy jobban, olcsóbban, szebb kiállítással, korszerűbb áruikkal vegyüljünk fel a versenyen a világpiacon.

A technika fejlesztésének szükségességéről

Hogyan áll a helyzet a tőkés országokban? A tőkés a profit érdekli, az érdekli, hogy mennyit keres. Ha valahol, mondjuk Amerikában, vagy Angliában egy földbírtokos, vagy egy kulák traktort akar vásárolni, öt-hat különböző márkát között válogat, s a legmodernebbet és aranylag a legolcsóbbat vásárolja meg. A konkurrencia tehát rákényszeríti a tőkésokat arra, hogy éjjel-nappal a technika tökéletesítésén, az ipar műszaki színvonalának javításán törjék a fejüket. A bankár, a törzsigazgató, akinek kezében van az iparvállalat részvénye, kényszeríti az iparvállalat igazgatóját, hogy a lehető legjobb gyártás, folyton új, tökéletesebb gyártmányt dobjon piacra. Az igazgató nálsonlóképpen kényszeríti a főmérnököt, a főmérnököt a mérnököt, a mérnököt a művezetőt — s mindegyik szakadatlanul törli magát, hogy valamit javítson és jobb, olcsóbb, szebb gyártmányokat készítsenek el. És ez a kényszer eljut egészen a munkásig. Ha az igazgató észreveszi, hogy a főmérnök, vagy a mérnök egy idő óta nem jön hozzá javaslattal, vagy a főmérnök észreveszi, hogy a mester nem törli magát — vagy a mester észreveszi, hogy a munkás selejtet gyárt, vagy a lendület hiányzik belőle, akkor evészeríten kiteszi az utcára. Elet-halálharc ez, mert ha a másik vállalat főlénybe kerül, a gyár-

csődbe jut, a mérnökök, s a munkások az utcára kerülnek. Márpedig a tőkés országokban — különösen Amerikában az utcára kerülni, kiváltképp ha 40 évesnél idősebb az ember, szörnyű dolog, mert a legtöbb gyárban 40 éven felüli dolgozókat nem vesznek fel. Ott tehát ez a szakadatlanul működő nyomás ösztökéli a gyárost, az iparvállalat igazgatóját, a mérnököt, a művezetőt és részben a munkást is az ipar műszaki fejlesztésére, a technika javítására. Szelemnek áll a világ, vannak az alamszina, ez az elv szorítja rá a tőkés országokban az ipart a műszaki színvonal emelésére. És ez nemcsak egy országban van így — hiszen a tőkés államok egymással is versengenek. Az amerikai gyárosnak szakadatlanul szemmel kell tartania, mit gyárt az angol, a francia gyáros és utáiban a népi demokratikus országok gyárai is. Nem kívánok most elvtársak, részletesen beszélni az érem másik oldaláról: azokról a döntő tényezőkről, amelyek akadályozzák a tőkés országokban a technika fejlesztését: a tőkés termelés anarchiája, tervszerűtlensége, a társadalmi javak mérhetetlen pazarlásával jár együtt. Az óriási monopóliumok — éppen a profitjuk érdekében — igyekeznek a műszaki fejlesztést is monopóliálni s nem ritka, hogy a találmány a sülyesszalatt főlénybe kerül, a gyár-

Az ipar fejlesztésének gazdag kincsesháza

A mi rendszerünkben természetesen a technika fejlesztésének nincsenek ilyen korlátai. Mi előrelátó terv szerint gazdálkodunk. Az ország anyagi problémáit a legfontosabb problémákat megoldására tudjuk összpontosítani. Nálunk a dolgozókat nem kényszer hajtja, hanem az egyre magasabb színvonalú szocialista öntudat. Ilyen fegyverünk a tőkésnek soha nem lehet. Az a tudat, hogy a technika fejlesztése nem a profitot növeli, hanem a dolgozó nép jólétét szolgálja, újabb és újabb erőfeszítésekre készíteti munkásainkat, mérnökjeinket, tudósainkat. Amíg a tőkés cikkek hétepcséses lakat alatt őrzik műszaki titkaikat, addig a Szovjetunió és a népi demokratikus országok testvérileg együttműködése gazdag kincsesháza az ipar technikai fejlesztésének. Csak egy példát említek erre. Nagyon jó és külföldön is elismert magyar kombinán, amely műszaki dokumentumait a Szov-

Elmaradt iparunk műszaki színvonalára

Cipőgyáraink nem fogadják el kisebb megrendelést egy fazonból 10 000 párnál. A tőkés piacon olyan vevő, aki egy fazonból 10 000 pár cipőt megvesz, úgyiszolvan nincs. Ugyan-így nincs olyan vevő, mint nálunk a Földművelésügyi Minisztérium, amely egy évben egyszerre 1500 traktort, vagy 1200 kombájnt vásárol, mert a világon olyan földbírtokos, aki egy évben 1500 traktort, vagy 1200 kombájnt venne, nincs. Nálunk azonban vannak ilyen vevők. (Derűltetés.) És mi az eredmény? Lassanként elkenyelmesedett, elmaradt iparunk technikai színvonalára. Ezt csak egy példával kívánom szemléltetni. Nemrég egy külkereskedelmi delegáció jött Indiában és ott megnéztet egy varrógépgyárat. Ugyanolyan varrógépet gyárt, mint a mi RM Műveink. Egy különbség mégis van. Az indiai új gyár 20 munkára alatt készíti el egy varrógépet, az RM Művek pedig 47 óra alatt. Mi most Indiában adunk el varrógépeket. Villagos, hogy nem veszik meg drágábban, mint az ott készültéket és az eredmény az, hogy egyetlen varrógépre, amelyet eladunk, 27 munkára díjat kell ráfizetnünk, különben nem vennék meg. És rengeteg hasonló esetünk van. Mivel nem emeltük megfelelően az ipar technikai színvonalát — kezdünk elmaradni más vonalon is. Kara elvtárs, a MÁVAG-ból elmondotta, hogy a 270 lóerős lokomobil korszerűsítésén dolgoznak. Ez a lokomobil 20 év-

(Folytatás a 2. oldalon.)

A Központi Statisztikai Hivatal jelentése

(Folytatás az 1. oldalról.)

pest 6,7 százalékkal növekedett. Számos élelmiszeripari termék, többek között kenyérből, péksüteményből, kolbász- és szalonnafélékből, szalámból, különféle gyümölcskonzervekből, sörből — lényegesen többet termeltek, mint 1954-ben. Az év folyamán több élelmiszeripari üzemet helyeztek üzembe, illetőleg bővítettek.

Az építőipar 1955. évi tevékenységét kevesebb munkással — teljesítette. Az előzetes számítások szerint az állami építőipar területe 104 százalékkal, a szövetkezeti építőipar területe 105 százalékkal. Az egyes minisztériumokhoz

tartozó építőipari vállalatok területe — az előzetes adatok szerint — a következő volt:

Építésiügyi Minisztérium 106,8 százalékkal, Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium 107,8 százalékkal, Város- és Községgazdálkodási Minisztérium 101,1 százalékkal.

Az építőipar 1955-ben nagyszámú ipari, köz- és egyéb épületet fejezett be és adott át rendelkezésére, de kevesebbet, mint amennyit a szerződések szerint be kellett volna fejeznie.

Az építőipari szövetkezetek 1955-ben sem elégteltek ki a kellő mértékben a lakosság szükségleteit.

Mezőgazdaság

A mezőgazdaság az elmúlt évben a párt és a kormány határozatainak megfelelően jelentős támogatást kapott. 1955-ben az előzetes számítások szerint a mezőgazdasági beruházások összege — állami erőből — mintegy 2,4 milliárd forintot tett ki. A termelőszövetkezetek 15 százalékkal több hosszú- és közlejárati hitelt és csaknem háromszor annyi visszafizetés nélküli állami támogatást kaptak, mint az előző évben.

1955-ben az előző évnél nagyobb ütemű volt a mezőgazdaság gépesítése. Az év folyamán a mezőgazdaság közel 6500 traktort, ebből 2500 univerzál-traktort, közel 400 arató-cseplő gépet, 1100 cseplőgépet 600 kéveket aratógépet és számos más mezőgazdasági gépet kapott. Az öntöző terület 20 000 kat. holdal növekedett.

Jelentősen fejlődtek a mezőgazdaság fejlődését a mezőgazdaságba irányított szakemberek. A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének 1955. júniusi határozata után közel 1200 pártmunkást és szakembert ment a városokból falura, a falusi politikai és gazdasági munka megújítására, közülük több mint 400 a termelőszövetkezetekben dolgozik.

A mezőgazdaság szocialista szektora 1955-ben gazdaságilag és szervezetteljén tovább erősödött. 1955. év folyamán csaknem 60 000 családdal, mintegy 350 000 kat. hold területtel gyarapodtak a termelőszövetkezetek. Az év végén a mezőgazdaság szocialista szektorának szántóterülete az ország szántóterületének több mint egyharmadát tette ki.

A mezőgazdaság 1955. évi termelési eredményei általában kedvezőek voltak. A legtöbb szántóföldi növény 1955. évi terméseredménye felülmúlta az előző öt év átlagát. 1955-ben 26,8 millió mázsa kenyérgabonát, 7,9 millió mázsa árpat, az előzetes számítások szerint 29,2 millió mázsa kukoricát, 22,8 millió mázsa burgonyát, 22,2 millió mázsa cukorpatat takarítottak be. A fizre rendkívül kedvezőtlen időjárás és egyéb okok folytán lényegesen kevesebb volt a rizstermés, mint a korábbi években. A csapadékos időjárás következtében a gabonafélék és a kukorica nedvességtartalma a szokásosnál nagyobb volt.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az 1955. évi szőlő- és borkészítés lényegesen több volt, mint a korábbi években, a csapadékos időjárás következtében a gabonafélék és a kukorica nedvességtartalma a szokásosnál nagyobb volt.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az 1955. évi szőlő- és borkészítés lényegesen több volt, mint a korábbi években, a csapadékos időjárás következtében a gabonafélék és a kukorica nedvességtartalma a szokásosnál nagyobb volt.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az 1955. évi szőlő- és borkészítés lényegesen több volt, mint a korábbi években, a csapadékos időjárás következtében a gabonafélék és a kukorica nedvességtartalma a szokásosnál nagyobb volt.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az 1955. évi szőlő- és borkészítés lényegesen több volt, mint a korábbi években, a csapadékos időjárás következtében a gabonafélék és a kukorica nedvességtartalma a szokásosnál nagyobb volt.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

Az állami gazdaságok és a termelőszövetkezetek 1955. évi termésátlaga — a gépi talajművelés és a jobb növényápolás eredményeként — a legtöbb növénynél jelentősen meghaladta az egyéni gazdaságok termésátlagát: többek között kenyérgabonából az állami gazdaságok közel 40 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek 20—25 százalékkal — árpából az állami gazdaságok 20 százalékkal, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek tíz százalékkal érték el magasabb termésátlagot, mint az egyéni gazdaságok. A kapásnövények közül különösen a burgonya és a cukorrépa termésátlagai voltak kedvezőek.

gonnal több volt a begyűjtés, mint 1954-ben.

A GÉPÁLLOMÁSOK 1955-ben nyolcmillió normálhold traktormunkát végeztek, 1,3 millióval többet, mint az előző évben. A szántás-vetési munkák mellett nagyobb segítséget adtak a növényápolási és betakarítási munkákban: közel 50 százalékkal több gépi kaszálást végeztek és 22 százalékkal nagyobb területen takarították be a gabonaféléket, mint 1954-ben. A tervezett traktormunka mennyiségét azonban a gépállomány csak 98,6 százalékkal teljesítette, a traktorokat kevésbé használták ki, mint 1954-ben.

Az őszi idényben a gépállományok több művelést végeztek, mint az elmúlt év azonos időszakában, de a munka nagy részét késsé végezték el.

AZ ÁLLAMI ERDŐGAZDASÁGOK többet erdőfoltok és fészfoltok mint az előző évben. Az év folyamán erdősi terület több mint háromszorosra az évi vágásterületnek.

A mezőgazdasági termények 1955. évi begyűjtése általában eredményesebb volt az előző évnél. A legtöbb cikkből a begyűjtési tervet teljesítették és a begyűjtött mennyiség — a zab a napraforgómag és a nyersrizs kivételével — meghaladta az 1954. évi.

Az 1955. évi begyűjtési tervet kenyérgabonából 6,3 százalékkal, árpából 9,7 százalékkal, zabból 9,8 százalékkal teljesítették. A begyűjtött kukorica mennyisége az 1954. évinél lényegesen több, a tervezettnél valamivel kevesebb volt. A borbogyót terv 33 százalékkal teljesítették.

Az 1955. évben valamennyi fontosabb vágóállatból és állati termék közül többet gyűjtöttek be, mint 1954. évben. Az éves begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Az 1955. évi begyűjtési tervet vágósertéskből 9,5 százalékkal, tejből 8,9 százalékkal teljesítették; vágóborjúból, baromfiból és tojásból kevesebb volt a begyűjtés, mint amennyit a terv elől.

Rákosi Mátyás elvtárs felszólalása a SZOT VIII. teljes ülésén

(Folytatás az 1. oldalról.)

vel ezelőtt még új gép volt, és ezt azóta szakadatlanul gyártottuk. A felszabadulás utáni években megvetették ezeket, azonban most már közlik velünk: Kedves barátaink, ez a géptípus előregedett, ilyen régi gépeket nem vásárolunk. Nem fogjuk megvenni ezeket. Kara elvtárs bejelentése mögött az áll, hogy a modernizáláson még csak török a fejüket. (Derültség.) S ez szám, meg száz egyéb gyártmányra is vonatkozik.

Vannak nekünk természetesen egyszerű új gépeink is, például a szerszámgépek, vácuumtechnikai berendezések, amelyek beföldöm, de külföldön is nagy keresletnek örvendenek — sajnos azonban nem ez a többség. Amíg beföldöm nagy áruhiány volt, s külföldön, főleg a népi demokráciás országokban, s a Szovjetunióban folyt a háború utáni újjáépítés, még ment a dolog, de most kezd — elsősorban külkereskedelmi vonalon — jelentkezni elmaradásunk.

A Kandó-villamosmozdonyok például 40—45 évvel ezelőtt szerte a világon olyan képesek voltak, mint a meleg cipő: előállítottunk Észak-Olaszországnak, Svájcnak, Franciaországnak is villamosmozdonyokat, de közben előregedett ez a típus, s ma már szó sincs villamosmozdonyok exportjára. Az elvtársak bizonyára sokat hallanak a dieseleletről. A dieselmotorokat a kapitalista államokban és tegyük hozzá: a Szovjetunióban is rohamosan korszerűsítik, mi pedig még körülbelül ott tartunk, ahol 10—15 évvel ezelőtt, ez pedig ma már edeskeves.

Vagy gondoljanak az elvtársak a műanyagokra. Ami ezen a téren történtek — az egyszerűen tirthetetlen. A tőkés országokban, a Szovjetunióban, a Német Demokratikus Köztársaságban hétfelmérődes lépések mentek előre, nemcsak a textiliparhoz, de még a nehézipar gépeihez is, egyre több műanyagot használnak fel — mi pedig ezen a téren rendkívül el vagyunk maradva. Ugyanez vonatkozik a munkaigényes termelési folyamatok gépesítésére is.

Fordulatra van szükség

Ez az elmaradás a külkereskedelemben jelentkezik a legégetőbben, mert ott a világ legmodernebb iparaival vagyunk kénytelenek versenyezni. Ha nem tartunk lépést a technikai haladással, akkor mi is így járunk, ahogyan a közmondás mondja: „Szemesnek áll a világ, vannak az államaink” — s ebben az esetben mi lennénk a vakok. Ilyen körülmények között természetesen az életszínvonalat sem lehetne tovább emelni, a lakásviszonyokat javítani, népiünk művészeti, kulturális igényeit kielégíteni. Eppen ezért az ipar műszaki fejlesztése döntő kérdés.

Amint már említettem, sem a beszámoló, sem az elvtársak eddigi felszólalásai nem tükrözték meg a feladat óriási jelentőségét. Már pedig, ha a szakszervezetek és az ipar vezetői nem látják, hogy itt fordulatra van szükség, hogy teljesen új kérdésekről van szó, amelyeket az előző években nem lehetett megvitatni.

Amint már említettem, sem a beszámoló, sem az elvtársak eddigi felszólalásai nem tükrözték meg a feladat óriási jelentőségét. Már pedig, ha a szakszervezetek és az ipar vezetői nem látják, hogy itt fordulatra van szükség, hogy teljesen új kérdésekről van szó, amelyeket az előző években nem lehetett megvitatni.

Amint már említettem, sem a beszámoló, sem az elvtársak eddigi felszólalásai nem tükrözték meg a feladat óriási jelentőségét. Már pedig, ha a szakszervezetek és az ipar vezetői nem látják, hogy itt fordulatra van szükség, hogy teljesen új kérdésekről van szó, amelyeket az előző években nem lehetett megvitatni.

Amint már említettem, sem a beszámoló, sem az elvtársak eddigi felszólalásai nem tükrözték meg a feladat óriási jelentőségét. Már pedig, ha a szakszervezetek és az ipar vezetői nem látják, hogy itt fordulatra van szükség, hogy teljesen új kérdésekről van szó, amelyeket az előző években nem lehetett megvitatni.

Amint már említettem, sem a beszámoló, sem az elvtársak eddigi felszólalásai nem tükrözték meg a feladat óriási jelentőségét. Már pedig, ha a szakszervezetek és az ipar vezetői nem látják, hogy itt fordulatra van szükség, hogy teljesen új kérdésekről van szó, amelyeket az előző években nem lehetett megvitatni.

Amint már említettem, sem a beszámoló, sem az elvtársak eddigi felszólalásai nem tükrözték meg a feladat óriási jelentőségét. Már pedig, ha a szakszervezetek és az ipar vezetői nem látják, hogy itt fordulatra van szükség, hogy teljesen új kérdésekről van szó, amelyeket az előző években nem lehetett megvitatni.

Amint már említettem, sem a beszámoló, sem az elvtársak eddigi felszólalásai nem tükrözték meg a feladat óriási jelentőségét. Már pedig, ha a szakszervezetek és az ipar vezetői nem látják, hogy itt fordulatra van szükség, hogy teljesen új kérdésekről van szó, amelyeket az előző években

A Központi Statisztikai Hivatal jelentése

(Folytatás a 2. oldalról.)

Jelentősebben fejlesztették Budapest, Kecskemét és Miskolc vízellátását. Javult a falusi lakosság vízellátása is.

1955-ben tovább javult a lakosság egészségügyi ellátása. A kórházi ágyak száma az év folyamán 2900-zal emelkedett, jelentősen növekedett a csecsemő-, gyermekgyógyászati osztályok ágyszáma. 45 ágyas kórház nyílt meg Téten, 100 új körzeti orvosi állást töltöttek be, de 1955. év végén 124 körzeti orvosi állás még betöltetlen volt.

A szakorvosi rendelőintézetek órák száma az év folyamán 9 százalékkal emelkedett. Ez az emelkedés nem volt elegendő a szakrendelések zsúfoltságának lényeges csökkentéséhez.

A balesetektől férőhelyek száma 1955. év végén 2700-zal, 12 százalékkal volt magasabb, mint 1954-ben.

1955-ben tovább bővült az oktatási és a népművelési intézmények hálózata; 27 óvodát és napközi otthont, 1600 férőhellyel 144 általános iskolát 338 tanteremmel, 9 középiskolát 45 tanteremmel, több kultúrterületet, kultúrházat adtak át

rendeletésnek.

Az 1955/56. tanévre 1 millió 226 000-en iratkoztak be általános iskolába, 19 000-el többen, mint az előző tanév elején. A középiskolákban 151 700-an tanulnak, az egyetemi oktatásban 43 800-an vesznek részt. Az elmúlt tanévben az általános iskolát végzettek fele, a középiskolát végzettek mintegy egyötöde tanul tovább.

1955-ben 17 500 művet adtak ki 45 millió példányban, a könyvek példányszáma az 1954.

Beruházások

Az 1955. évben mintegy 8 százalékkal több volt a beruházásokra fordított összeg, mint amennyit a terv előírt. 1955-ben fokozottabb gondot fordítottak a népgazdaság alapjainak megőrzésére. Az elmúlt évben a vállalatok mintegy 17 százalékkal több felújítást hajtottak végre, mint 1954-ben. A lakóházak tartó- és karbantartására mintegy 500 millió forintot fordítottak.

A beruházások szerkezete az előző évhez képest nem változott lényegesen. A könnyű-

évhöz képest 15 százalékkal emelkedett.

Az év végén 3650 filmszínház működött. 1955-ben a mozilátogatók száma 116 millió volt, 18 millióval több, mint 1954-ben.

Az elmúlt évben közel 6,6 millió látogató előtt 11 700 színházi és operaelőadást tartottak, 18 százalékkal többet, mint 1954-ben.

A rádióelőfizetők száma az év végén 1 130 000 volt, 13 százalékkal több mint 1954-ben.

Az 1955. évben lényegesen több beruházást helyeztek el az előző évben. Ennek eredményeként a befeljezelen beruházások állománya jelentősen csökkent, noha a beruházások üzembevezetése vonatkozó tervet nem teljesítették az előírt mértékben.

1955-ben több fontosabb, előző években leállított beruházás munkálatait tovább folytatták. Többek között újra megindult Sztálinvárosban a kokszó, az ércelőkészítő és a tömörítő, a rudabányai vasércdúsító, valamint a Klement Gottwald Villamosági Gyar nagy-csarnokának építése.

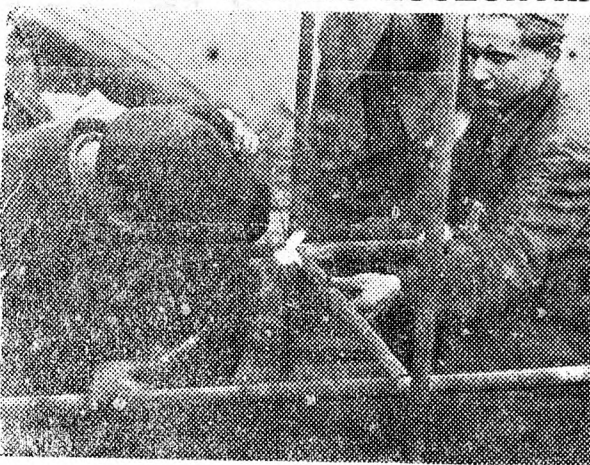
1955-ben sem érvényesültek kellőképpen a beruházásoknál a gazdaságosság szempontjai. A beruházások előkészítésére, a műszaki tervek és költségvetések összeállítására nem fordítottak elég gondot. Számos beruházás többé került és a kivitelezés tovább tartott az előirányoztnál.

A második öt éves terv sikeres előkészítése érdekében az 1955. év folyamán megkezdtek, illetőleg meggyorsították számos létesítmény — elsősorban a hazai műanyaggyártást megalapozó Tiszavideki Vegyikombinát, a Tiszadalkonyai Erőműt, a Sztálinvárosi Szalmacellulózé Gyár tervezési és kivitelezési munkálatait.

Budapest, 1956. január 22.

Központi Statisztikai Hivatal

A VARION SZALAG ASSZONYAI

Új szalagot avatnak január 2-án a Debreceni Ruhagyárban. A legmodernebb technikával felszerelt Varion szalagok műszakonként 70 dolgozója van. A katódog és berregő varrógépek mellett azóta ügyes és serény női kezek formálják az exportra készülő blúzok és ruhák százeit.

A Varion szalag megszületéséhez — amelynek átlagteljesítménye ma már jóval felül van 110 százalékon — a műszakiak mellett az üzemfenntartás dolgozói is nagy segítséget nyújtottak. Elsősorban a TMK-sok szorgos munkájának köszönhető, hogy a ruháipar első többrészes szalagját már a második öt éves terv első napján sikerült átadni rendeltetésnek.

Képünkön az üzemfenntartás dolgozó Gyarmani László vezetésével a szalaghoz szükséges szerkezetek és vascsoebeghegésztésén dolgoznak.

A szalagnál Polgár Gézáné „undlázó” végzi el az első műveleteket. Mellette négyesegletes kis doboz van, ebbe nyúl bele szaporán. A gyárban, mivel ő nyitja meg a Varionban a sort, tréfásan „Közölkének” becézik. Persze Polgár elvtársnő „laposan rácsófol az ilyen megjegyzésekre, mert teljesítménye állandóan 165 százalék felett van.

Hogy a munka üteme és lendülete egy percig se lanyhuljon, a megfelelő és bőséges anyagutánpótlásról a részleg „beadogolja”. Gyarmati elvtársnő gondoskodik. Valóságos hadrendként sorakoznak mellette a dobozok, hogy mindig legyen helyet kénytelen 3-3 darab szalagnak, Gyarmati elvtársnő most éppen „tömeges” feladatot bíztak rá, dicsőregetve legyen mondja, egy percig sem jött zavarba, sőt minden bizonnyal ezután is kiérdemli az „utánpótlás tisztás mestere” címet.

Amikor a készruhák és blúzok ekerülnek a szalagról, Máté Józsefné műszaki ellenőr asztalára vándorolnak át. Szó, ami szó, meleg pillanatok ezek, mert a részleg jó hírre, meg a kiváló minőség, azt mondani sem kell, nagyon sokat jelent. Persze komolyabb hiba sohse adódik. Így Máté elvtársnő állandóan vidáman és jóleső érzéssel állapítja meg, hogy a szalag nemcsak a termelékenység jelentős emelkedését, hanem a kifogástalanul gyártott termékek arányának növekedését is biztosítja.

A bimbó hogyan bomoljék

teljességbe, hogyan legyen illatos virág belőle, ha nem öntözzük a tövet, ha jóító gyötrelmet bocsátunk rá. Nem lesz úgy sohasem a bimbóból virág, ha nem segítjük azt kipatogni. Csak a vadhajítás buúik elő, amely szintelen, szagtalan, sápadt, s elpusztul utána...

Ilyen a gyermek lélek is. Olyan mint a bimbóban hordozott pompázó szirm. Hogyan legyen belőle virág, amely örömet szerez, ha a kertes mérgét bocsát belé, s évek óta. De hogy? Néhány rövid alkalmi munkától eltekintve, évek óta nem dolgozik. A házastársait úgy váltja, mint más a ruháját, s lehetőleg úgy irányítja családi életét, hogy az asszony dolgozzék. Ha nem dolgozik, hát úgy is jó, mert ő mindenképpen „előteremt” az itálra való. Hiszen legfőbb ismérve az, hogy hol az egyik kocsmaveti ki magából, hol a másik fogadja be. Most már az a kérdés, hogy miből telik. Telik-e?...

Három fejstehén és egy növedéjközség birtokosa. Hogy hol lehetett szert tenni erre dolog nélkül, azt most nem kutatjuk. De annyi bizonyos, hogy ennek az aránylag sok jószágának egy rendet nem kaszált a mélyes nyáron át. Néhány kéve csutka van körülhorongatva a ház táján mintha azt is az égből szórták volna oda. Bár igaz, hogy fejstehénről van szó s az állat az olyan, azt eszik, amit adnak neki, ha az éhség ráviszi. Ez uttal azonban Biharinak nem nagy gondja van, hiszen ez a négy nagy jószág, a Nagyerdő téli gyepét eszi.

Ezeket a tehéneket legelteti Bihar Kati, a 15 éves lány. Ez a dolga, kötelessége, korareggeltől késő estig. Este fejstehén után a tejet kell széthordania. Legtöbbször csak este 9 óra után tud bemenni a meleg lakásba, egy kicsit felenyhülni. S milyen szülői jutalmat kap ezért? Ruhátlanagot, verést, rugdosást, szegyet és megaláztatást, s egy-egy almát, egy karéj zsíros kenyereget egész napra. A mélyes télvíz idején a kislány szandálban rojja a lucskos, deres gyepet. Testét egyetlen rongy takarja be, s hogy meg ne vegye az isten hidege, ráadják

Hogyan legyen virág...?

arra a megtisztelő névre: szünya rongyos kabátját, csak éppen kegyelemből.

Idáig nem jutottunk még el. Bihar még a múltban él, ken lakik. De ezúttal ismerje meg más is. Vessék meg azok az emberek, akik másképpen élnek. Az Oláh Gábor utca tájékán nem sűrűn lakott a környék. De akik ott uaknak, reszketnek és undorodnak Bihar Bélától, mert gyermekével tartatja el magát, szinte évek óta. De hogy? Néhány rövid alkalmi munkától eltekintve, évek óta nem dolgozik. A házastársait úgy váltja, mint más a ruháját, s lehetőleg úgy irányítja családi életét, hogy az asszony dolgozzék. Ha nem dolgozik, hát úgy is jó, mert ő mindenképpen „előteremt” az itálra való. Hiszen legfőbb ismérve az, hogy hol az egyik kocsmaveti ki magából, hol a másik fogadja be. Most már az a kérdés, hogy miből telik. Telik-e?...

Bihar Katalin rabja rosszéletű szüleinek. Ha az apa veri, rúgja a fejletlen gyermeklény testét, az anyja szítja, átkozza, s ha teheti ő is rit rajta egyet. Ez a kislány máris emberroncs, idénbeteg Szeme állandóan vörösré sira mere a naevilónha és menekülésre gondol. Menekülni, szabadulni akar abból a szennhiből mocskból, amelyben élni kényszerül bármilyen módon. De még nem találta módot, kiutat, a sorvasztó lelki és testi terrorban csak hervad virulásnak indult élet. Csak gyermekimboráinnal tud néha nanaszkozni, de azt is csak titokban, valahol a Nagyerdő fáinak rejtékén. Bihar Katalin szégyel emberek közé lépni. Szégyel önmagára nézni, hiszen a többi kislányok szép új ruhákban, hol ilyenben, hol olyanban kerülnek szembe elé, de őré csak az egyetlen rongyos ruhadarab jut, ami a testét betakarja.

A közelmúltban bírósági tárgyalásra tanúként idézték Kati. A gonoszától elszakadt östánú apa megtiltotta a lányt, hogy megjelenjen! Hát ki ez az ember? Azt hiszi, hogy ő él egyedül ezen a világon? Csak a hatóság határozott fellépésének engedett, s a kislány az anyja ballonkabátjában mint egy agrórszaladt, arcán szégyenpirral tudott megjelenni emberek előtt...

Bihari Béla névre hallgat az az apa, aki nem méltó

Megjutalmazták az élenjáró kendertermelőket

Szombaton, a Szabadság Értelmében az esztendőben sem lesz elmaradó a tsz-e a kendertermelésben. Ismertette, hogy a Vörös Csillagnak 1955-ben 30 holdon 237 000 forintot jövedelmezett a kendertermelés. Többben kifogásolták a Hajdúbószörményi és Balmazújvárosi Gépalomásnak a gépi kenderválogások terén végzett munkáját. A Könyvnyomtatási Minisztérium Len-, Kenderipari Igazgatósága nevében Agócs Pál, a Hajdú-Bihar megyei Mezőgazdasági Igazgatóság

elnöke ígéretet tett, hogy ebben az esztendőben sem lesz elmaradó a tsz-e a kendertermelésben. Ismertette, hogy a Vörös Csillagnak 1955-ben 30 holdon 237 000 forintot jövedelmezett a kendertermelés. Többben kifogásolták a Hajdúbószörményi és Balmazújvárosi Gépalomásnak a gépi kenderválogások terén végzett munkáját. A Könyvnyomtatási Minisztérium Len-, Kenderipari Igazgatósága nevében Agócs Pál, a Hajdú-Bihar megyei Mezőgazdasági Igazgatóság

Nehru beszéde az indiai nemzeti fejlesztési tanácsban

Delhi (TASZSZ) Az indiai rádió jelentése szerint Delhi-ben megkezdődött a nemzeti fejlesztési tanács két napos ülészaka.

Az első ülésen felszólalt Nehru miniszterelnök és hangsúlyozta a nehézipar, különösen a gépgyártás fejlesztésének fontosságát. Azt akarjuk, hogy olyan iparunk legyen — mondotta —, amely nehéz gépi berendezést tud gyártani és olyan üzemeket fogunk létesíteni, hogy ezt minél gyorsabban megvalósítsuk.

Mezőgazdasági Igazgatóság nevében pedig Bedő Zoltán

Mezőgazdasági Igazgatóság nevében pedig Bedő Zoltán

AZ ÉLET HIDJA

Uj magyar filmművészetünk kezd egyre több hűron játszani. Nemcsak tartalma mondánivalójában igényesedik, hanem témában is gazdagodik. Igyekeznek az élet legszélesebb területeit felkutatni s a valóság teljességére törekedni. Szép és nagyszerű számdék ez, új és új eredményeknek csak örülhetünk.

A most bemutatott legjobb magyar film, Az élet hidja folytatása az eddigi welésnek. Összinte eszméiség és mély emberség szárnyal a filmben s a felbukkanó arcok csodálatosan emlékeztetnek. A történelemre, új életünk születésére. 1945-re, ahogy a románokból kisérjád az élet, s a megsebzott és összetört emberi váglyából kinyílik a mosolygás. Mert itt, 1945-nél kezdődött valami, ami alapja lett a rajtuk elzúgott 10 évnek, az életünknek.

Mi lehetne izgalmasabb, mint ennek a születésnek, ennek az indulatnak az ábrázolása. Filmben, írodalomban, művészetben, ahol meglevedhet a múlt. Azonban mindezt csak úgy valhat legnyújtózá, ha a meglevenítésen túl az emlékezés érzelmi indulatát is tudja ébresztetni. Hogy az ember újraélté mindazt, amit egyszer már magába rejtett, hogy ráismerjen a könnyére, kacagására, s mindarra, amit már új és új emlékek gyökerei eretnek be.

Az élet hidja című filmnek talán ezt sikerült legmaradéktalanabbnul megvalósítani. Egyszerű és tiszta hatása van, mind az emberi jellemek megformálásában, mind a történelem újájdzésében. Különösen a rendezésben találhatók

meg azok a művészi sajátosságok, amelyről a jó filmek megismerhetők. Keleti Mártont a film minden jelenetében történelmet tud támasztani, s kitünően ért ahhoz, hogy apró eseményekkel emberelket, s életünk sorsodtó körülményeit meglevenítse.

A film legfőbb írói értéke az, ami már a drámában is együtt van. Mély és emberi indulatok mérköznek, s ezek összecsapásából adódnak az izgalmas konfliktusok. Ebből adódik Bódog Mihályé is, akinek drámává sűrített verőgédeséből bontakozik ki a cselekmény, sokoldalú teljességében. Az író, Háy Gyula zárt drámái szerkesztése meglevőtt a filmben is. Bár itt lágtotta, szélesítette az epizódjeleneteket, s a film sajátosságának megfelelően olyan eseményeket is tudott ábrázolni, amire egyébként a színpad nem ad lehetőséget.

Ilyenek a kitünő tömegjelenetek, s a kompra való vergődés, tülekedés mellett nagy-szerűen hangsúlyt kap a hid felépítésének szükségessége. De nagyszerű lehetőséget ad a film az egész kavargó élet és útkeresés meglevenítésére, s a romok közül előbújó negatív alakok ábrázolására is. Mert ilyen az élet. Tavaszodván a nemes növényvel a gyom is előbújik, hogy szívia és fogja a napfényt, s bujálkodjék a maga semmittevésevel.

A filmben minden bántó karikírozás nélkül benne van ez is. Leleplezően, írói igény-nel bemutatva. Különösen Szádványné és Vönelki alakjaiban, akik még a múltból magukkal hozott leleményesség-

gel találják meg a „helyüket” ebben a kavargó és születő világban. De Ernőffy portréján is ott van mindaz, ami jellemzően és kibékíthetetlenül szembeállítja a Bódog Mihályok világával. Sőt még Pongori Anna illúziója is lemezelenedik, amikor választania kell a megszokott, vagy az új, nem mindig sima lehetőségek között. Talán ez a jelen ábrázolja legjobban, hogy nincs itt kibékülés.

A film középpontjában azonban a Bódog család és a Varga család konfliktusa áll. Az ő problémájukban és gondjukban találja meg az író azt a drámát lendületet, amely oly természetes feszíti az élet napokenti eseményeit. Jólét, zsír, szalonna, családi boldogság, vagy éhezés, munka és a nehézségek vállalása a tét mind a Bódog, mind a Varga család életében.

A film ennek a konfliktusnak a feltárásában és megmutatásában kitünő. Különösen Bódog Mihály alakjában. Két malomkő jár, két érzés verődik a szívében. Kell a kenyér, a zsír, az élelem, mert gyermek van, s az asztalon szop-tat. Ha ez nincs, veszélyben a család. De kell a hid és száz-tyer jobban kell, mert ez az élet hidja, s ha hid nincs, veszélyben a nép, veszélyben az ország. E két érzés harapó-fogója szorítja, míg tudatosan benne, hogy a hid, az élet hidja mindenekelőtt.

A Varga családot egy tragédia döbentti ennek az igaz-ságnak a felismerésére. Meg-hal Jani, aki apja s bátyja el-lenére szegődik a hid építésé-be. S ez a tragédia látóva teszi az öreg Varga Antalt, s

mánap egy Varga helyett két Varga dolgozik a hidon.

Bódog Mihály alakjával kapcsolatban egy hibára is szeretnénk rámutatni. Míg a belső konfliktus szinte rez-dületnyi pontossággal ki van dolgozva, addig a munkás, a hidon dolgozó kommunista alakjában, illetve munkájában nem érezzük azt az erőt, mely lendíti és sorozja a többieket. Pedig a film erre is törekszik.

De mintha valahol hiba csúszott volna be, s Bódog Mihály alakja nem tud igazán Bódog Mihályá válni. A film persze így is lenyű-gőzően emlékeztet. Arra, hogy innen indulunk, s arra még inkább, hogy egész életünk építése, egész jövőnk megva-lósítása csak úgy történhet, mint ott, a hid felépítésénél. A munkásság irányításával.

A szerenlők legjobbjá két-ségtípusú Molnári Zoltán, Varga Antal alakjában. Szív és nagyság van ebben az ember-ben, amit egy mély tragédia nem letör, hanem újra oda-állít a helyére, a kötelesség-hez. Görbe János és Mészáros Ági játéklában érezzük, hogy mennyi küzdelem, rászorítá-s és győztes tisztaság van az egyszerű emberekben. Akik-nek komor alkatából felénni mert fel kell hogy épüljön a mű-tes Magyarország.

Tíz év múltánál ez a film tehát erre emlékeztet. Ott kezdődik a romokban, a pusztulás partiszegélyén. És hogy ma ideértünk nem kis maaslatokra, az annak kö-zszínhét, hogy a bódogmihá-lyok így akarták. És egyre jobban így akarják. (b. i.)

Kedden kerül sor az új francia nemzetgyűlés elnökének megválasztására és Faure lemondására

Párizs (MTI) Az új francia nemzetgyűlés kedden délután három órakor kezdődő ülésén kezdi meg politikai tevékenységét. Először kerül sor az új nemzetgyűlés elnök megválasztására. Az elnöki tisztségre négy hivatalos és egy félhivatalos jelöltet nyújtottak be. A nemzetgyűlés elnöké-nek megválasztása után Edgar Faure benyújtja kormányának lemondását. A Faure-kormány mint ismeretes — 1955. február 23-án alakult meg és a nemzetgyűlés november 30-án

száz szavazattöbbséggel szavazta le. A parlament folyosóján a legvitatottabb kérdés az új miniszterelnök személye. Általában azt hiszik, hogy a Körtársasági elnök Guy Mollet-nek ajánlja majd fel a miniszterelnöki tisztséget, s meg csak másodsorban emlegetik Mendes-France nevét. Ezen értesülések szerint bármelyikük legyen is miniszterelnök, a másik a külügyminiszteri tisztséget tölti majd be. Ezeket az értesüléseket a szombati Express megerősíti.

Vizsgák előtt a marxizmus-leninizmus esti egyetemen

Az egyetem három évvel ezelőtt nyitotta meg kapuit. Azóta több száz hallgató sajtítja itt el a marxizmus-leninizmus tudományát s ma már ötszázor készülnek a vizsgára. Ahogy betérünk az egyetemre, siető, vita-közö elvtársakkal találkozunk. Érezhető a készülődés, az izgalom, mely megelőzi a vizsgát. Elejett szavakból is megtudhatjuk, hogy nagy eseményre készülnek. Az igazgatói szobában tanárok beszélgetnek, pöfögő-közölés idejéről, hogyan egyeztessék a napi tudomány, gazdasági és pártmunkát az esti egyetem munkájával. Időnként benyt egy-egy hallgató. Tandíjtanulés véget, előadásváratok iránt érdeklődnek, vizsgáik időpont-ját kérdezik. Még a látogatók sem tudják kivonni magukat a vizsgára való készülődés lázas hangulatából.

mely területén, itt is megál-ják a helyüket a nők. „Fokozottabban szükség-ség, hogy a párt minden tagja tel-letlenül megszerezze az esz-mét, politikai felkészültsé-gnek azt a fokát, mely munka-lőre jó ellátásához szükséges, mely képessé teszi őt arra, hogy új kérdések felvetésénél gyorsan, helyesen tájékozód-jék, s megfelelően tudjon ha-dározni.” (Mondotta Rákosi Mátyas elvtárs a KV beszámolójában pártunk harmadik kongresszusán.) Ennek igazsá-gát érzik a hallgatók az egye-tem tananyag elsajátításá-közben. Lampé László elvtárs elmondotta, hogy ezen oktatás-ban való részvétel az ideoló-giai tisztánlátáson túl segít-séget ad a gyakorlati munkához is. Aberle Lajos elvtárs az egyetemen tanultakat haszno-sítja az osztálymunkában ál-talában és részben a munka-szektorban is. Mindketten elsőéves hallgatók, a filozófia anyagát tanulják.

Ugy tűnik, hogy az igazgá-tói szobába sűrűsödik a vizsga izgalma. Ez azonban áthatol az egyetem szobáiba és a hallgatók munkahelyeire. Hogy áll a felkészülés? Milyen seg-ítséget kapunk a vezető seg-ítők? Mint „fiatal diákok”, úgy kérdezősködnék.

A napi munka után, melyet a hallgatók az élet számos ter-ületén folytatnak, nem köny-nyű helytállni az egyetemen, nagy akaraterő kíván min-denkitől.

Ezt a fiatalos lendületet, a jó eredmények utáni akaratot, az egészséges vizsga-izalmakat találjuk mindenütt. Nem fiatal egyémisták ké-szülnek itt. A hallgatók a ma-guk területén többnyire komoly képzettségű és gyakor-lati tapasztalattal rendelkező párt-, állami funkcionáriusok és értelmiségiek legjobbjai. Itt találkozunk Tóth Lajos elvtárral, a Fizikai Intézet professzorával, kit a tudomány iránti szeretet, az egyetem padjához vezetett el újra. Köztük találjuk Dani Imre elvtársat, a megyei pártbizottság osztályvezetőjét. Sok nő ül a férjakkal egy sorban az egyetem padjai közt. Ide jár Stozicski Ferencné, az MNDSZ megyei elnöke, országgyűlési képviselő. Mint az élet bár-

területén, itt is megál-ják a helyüket a nők. „Fokozottabban szükség-ség, hogy a párt minden tagja tel-letlenül megszerezze az esz-mét, politikai felkészültsé-gnek azt a fokát, mely munka-lőre jó ellátásához szükséges, mely képessé teszi őt arra, hogy új kérdések felvetésénél gyorsan, helyesen tájékozód-jék, s megfelelően tudjon ha-dározni.” (Mondotta Rákosi Mátyas elvtárs a KV beszámolójában pártunk harmadik kongresszusán.) Ennek igazsá-gát érzik a hallgatók az egye-tem tananyag elsajátításá-közben. Lampé László elvtárs elmondotta, hogy ezen oktatás-ban való részvétel az ideoló-giai tisztánlátáson túl segít-séget ad a gyakorlati munkához is. Aberle Lajos elvtárs az egyetemen tanultakat haszno-sítja az osztálymunkában ál-talában és részben a munka-szektorban is. Mindketten elsőéves hallgatók, a filozófia anyagát tanulják.

UJ ÉPÍTKEZÉSEK PEKINGBEN

Az elmúlt évben Peking be-épített területe 3900 négy-zetmértvet növekedett. Ezzel az elmúlt hat év alatt beépí-tett terület a város felszaba-dulása előtti lakott területnek 84 százalékát teszi ki. A múlt évben egymillió négyzetméteren építettek mun-

GYORS VÁLASZ

a Bútorértékesítő Vállalattól
Lapunk pénteki számában „Uj bútor — új bosszúság” címmel egy levél jelent meg, amelyben Kelemen György megírta, hogy a múlt hó végén vásárolt hálósófabútor nem volt teljesen kifogástalan. Az említett kifogás már vá-lasz is érkezett. Debrecon Vá-rós Tanácsa kereskedelmi osztálya és a Bútorértékesítő Vállalat debreceni vezetője, Szelár József gyorsan meg-vizsgálta és elintézte Kele-men György panaszát. A pa-nasz jogos — mondja a meg-állapítás — és ezért nyomban

megtették a gyártó vállalat fe-lé a szükséges intézkedéseket, hogy a hibákat hozzák rend-be. Sem a Bútorértékesítő Vá-lalat, sem a vevő nem káro-sodhat hibák miatt — s mivel a gyártó vállalat egy évi jót-állással készítette a bútor-t — az észlelt hibákat sürgősen rendbe is hozzák. A Bútor-értékesítő Vállalat dolgozóí gyorsan intézkedtek és elmon-dták azt is, hogy a múlt esztén-dőben 600 hasonló típusú bú-tort kaptak és csupán ez ellen emelték kifogást a vásárlók

Tizkötetes „Világtörténelem” jelenik meg a Szovjetunióban

A Szovjetunió Tudományos Akadémiája tizkötetes „Világtörténelem” kiadására készül. Ez a szovjet történelem nagy csoportjának kollektív alkotása lesz. Az első két kötet az őstörténettel és az antik vi-lággal foglalkozik, időszá-mításunk IV—V. évszázadáig. A

harmadik és negyedik kötet a középkor történetét tárgyalja (V—XVII. század), az ötödik, hatodik és hetedik kötet az angol forradalomtól a Nagy Októberi Szocialista Forradalomig eltelt időkkel foglalkozik. Az utolsó három kötet a közelmúlt évtizedek esemé-nyeit elemzi.

Három percnél egy televíziós készüléket gyártanak majd Csehszlovákiában

A pardubicei Tesla-gyárban új típusú televíziós készülé-kek gyártását kezdik meg. Az új készülékek ernyője na-gyobb lesz, mint az eddigiéik; méretei elérik a 22x29 centi-métert. Ezek a televíziós ké-l-ülékek minden szempontból

felülmúlják a korábban gyár-tott televíziós készülékeket. A készülékek előállítását foko-zatosan gépesítik, s az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy egy bizonyos idő múlva a pardubicei Tesla-gyár há-rópercnél állít elő majd egy televíziós készüléket.

Ez az Antarktisz!

JEGENYIJ SZUZJUMOV NAPLÓJÁBÓL

Megerkezünk az Antarktisz partjához

Míg atlanti-tengeri útunkról eleven színek, forró nappalok és elbűvölő trópusi éjszák maradtak emlékezetünkben, addig az Indiai-óceán más be-nyomásokat keltett. Délelelji irányban hajóztunk végig, tíz nap alatt. Napsugár nem ra-gyogott ránk, s minden el-nyomott a szűkség. Az óceán tőle alacsony felhők nehezé-ték, ólomszánú hullámok csap-koztak, sűrű ködbe kerül-tünk, amely sűrűre falként vett körül bennünket. A bo-rús nappalokra váltaközött é-j-szákak következtek. A hold csak nagyritkán bujt ki a fel-hőfüggönyök mögöl s szor-ba be zúzódnak fénylő utunkat a nyugtalan, sötét tengeren.

Ez már a levegő és a víz hő-mérsékletének hirtelen csök-kenéséből is észrevehető volt. A hajó fölött már antarktisz-i madarak — tarka galam-bok, hófóhérvihar-madarak — röpködtek. Végre aztán meg-jelentek a jéghegyek. Hajónk a legcsodálatosabb alakú ha-talmas jégzsigetek mellett úszott el. Legtöbbször lapos, táglaszerű jéghegyekkel találkoztunk. Magasságuk a száz métert is elérte. Nem volt ne-héz kiszámítani, hogy e jég-hegyek vizalatti része 500—700 méter mélyre is aláúly-lyel. Sokkal szebbek, lenyűgö-zőbbek voltak a piramisalakú jéghegyek, amelyek mesebeli váraikra, vagy hegyes csúcsok-kal, meredek lejtőkkel és szá-kadékokkal, barlangokkal ékeskedő szigeteket emlékeztet-tek.

Már magasan az árcok főt-öt ragyogott a Dél Keresztje és a Kentaur-csillagkép két fényes csillaga. Bizony, az északi féltéke égboltja gazda-gabb fényes csillagokban és tündöklő csillagzatokban! Az Indiai-óceánon tíznapos hajózás alatt se egy talpalatnyi föld, se egy szembejövő hajó, se füst, se vitorla nem látszott a látáhatáron. Csak sűrűre sűrűlyók, meg fekete vihar-madarak repkedtek a hajó közelében.

Az Ob előtt ezután meg-jelent a második akadály — az összetört jég-tömbök sok mérföld széles sávja, mely eltorlaszolja a Davis-tengerre vezető utat. Hajónknak csak-nem egy napra volt szüksége, hogy áttörje magát ezen az akadályon. Mind a négy Dies-el-motor keményen dolgo-zott.

Antarktisz felé vezető útun-kon az első természeti aka-dályt — a viharos „bómbó”-40-es szélességi fokokat — aránylag kedvező időjárásban hagytuk magunk mögött. Csak a hatalmas hullámok dobálták a szokotnál jobban a ha-jót. Napról napra hidegebbre fordult az idő, egyre rövideb-bek és világosabbak lettek a beszakák. Az antarktiszí óve-keket december 30-án értük el,

Az Ob előtt ezután meg-jelent a második akadály — az összetört jég-tömbök sok mérföld széles sávja, mely eltorlaszolja a Davis-tengerre vezető utat. Hajónknak csak-nem egy napra volt szüksége, hogy áttörje magát ezen az akadályon. Mind a négy Dies-el-motor keményen dolgo-zott. Végre túljutottunk a jégme-zőn. Oriási, tiszta víztükör tá-rult elénk. A látáhatáron meg-pillantottuk az alacsony, jég-borította, tengerbe meredek parttal benyúló Drygalski-szi-leteket. Az Ob a sziget mellett

Fehér sivatag vesz körül bennünket.

A végtelen csendet csak a szovjet kutatók megerkezése verte fel. A lusta fókák napokat át mozdulatla-nul hevernek a jégen, s egyál-talán nem zavarja őket az em-ber jelenléte. A pingvinek azonban élénken érdeklődnek irántunk: csapatostul jönnek a hajóhoz, körülveszik a jégen dolgozó embereket, s érdeklő-déssel figyelik munkájukat. A pingvinek szeretik, ha fényké-peztik őket. A sarkkutatók a pingvineket mókás szóká-száikként, közvetlenségükért és érdeklődésükért „gyerekek-nek” nevezték el.

Néhány napos antarktiszí tartózkodásunk alatt már alkal-munkot nyílt megvizsgálni arról, milyen álnok és állhatat-lan a délsarki természet. A napsütés gyorsan hóviharrá fordul, majd valóságos ferge-ték kerekedik, a kód gyorsan leszál és gyorsan eloszlik. A szovjet sarkkutatókat, akik az Északi-sark kemény iskoláját már megjárták, ez nem zava-rja. Tovább folyik a munka a meghatározott terv szerint. Hatalmas területet kutattunk út, s közben alkalmas helyet keresünk a „Miriij”-telep-ülés számára.

Az első nyomot Mihail Agen-tyev, szibériai traktoros hatá-lmas „Szitalnyec” traktora hagyta a havon. Az első szov-jet helikoptert a moszkvai Ip-pólit Inozemceov pilóta már felemelte az antarktiszí jég-táblák fölél. Kas pilóta hatá-lmas sítálpakra szerelt repülő-gépe is készen áll már.

Gondosan keressük a helyet az első szovjet antarktiszí tele-pülés számára. Átkutatjuk a partmenti területeket, az élje-gesedett magasságokat és jég-mezőket. A geológusok terep-felvételeket készítenek.

Ugy esik

március lenne homokon a m-ten azonban vizet, csak it kis tócsa. Dél gyűrt gallériá keznek a Szab 8. számú ház Istvánék lakna ha nem'gen lá sok embert v most. Körben székeken, lócsá szelgetnek, sok e kacagás, a k vannaik j. Pár tón, Erdős Mihá-los, Hersmann, pési nyilatkozta tervezetnek az zetről, am'e r megalakítani, s össe.

Hogy is kezd ber végefelé? Erdős Mihály fordult Hersma-az I. Kerületi da-sági osztály „Engedje meg, s tanya környeké vetkezett alak-— Sikerültm- dezte akkor He-— Majd meg-társak rövidese-— Hát jó, h- hogy jó lesz, e meg a szövetke- segítjük az elv-

Sok házból

Zilahy és Erdős szelgettek, s m-den háztól úgy- az aláírt bélye- ott volt a zseb- idős Breiner Ja-két és fél hold- Ferenc tiz hold-

A szakszervezetek

Két-három é- még nem valami a pocsaji Petőfi-velkezt. Azóta a változás ment vé- kezében. A vevő- rek gondolkodás- hoz való viszony- meg. Ez az a hat- emberek akarata, amely a szövetk- termelési közössé- amelyre a tagsá- zekről is joggal lé- ketik.

Nem könnyű, de megis- telő feladat a marxiz- mus-leninizmus esti egyetem hallgatójának lenni. Mindazon akadályokat, melyek felmerül- tek a tanulás folyamán — az akaraterő legyőzi. Néhány nap és a tanulmá- nyi könyvek 'anuszkodás' majd, hogy ki hogyan dolgo- zott az elmúlt fél évben. A hallgatókkal egy időben vizs- gázzák az egyetem vezetőse- is. Reméljük ez a vizsga min- denki számára jelevere sikerül. Fülöp Imreud.

Hozzáértő v

Azóta hatalmas- be a Peiőfiben. Uj, a nagygazdas- hoz jól érto vez- a tesz élére. Pata- tsz elnöke és a gazdálkodás jó ir- lett kártató ne- igyekezett a tag- Munkája nagy- különösen egy év felvilágosító szó- m gazdaság ezer go- oit volt.

Pataki Imréd- égetet célja elérés- gatta a tisz pártis- legdolgosabb, a- több párttagok, id- ksef, ifj. Kozák J- laki Sándor, a ts- begítésére volt. pártbizottság is. A türelmes munka és a péld- tül is meghozta 1955-ben már

Ismét egy új termelőszövetkezet alakult Debrecenben

Ugy esik az eső, mintha március lenne. A bellegelői homokon a mikespércsi útfélen azonban elnyeli a vizet, csak itt-ott marad egy kis tócsa. Délután van. Felgyűrt galléri emberek igyekeznek a Szávai Gyula utca 8 számú házába, ahol Zilahy Istvánék laknak. A kis konyha nemigen látott még ennyi sok embert vendégül. Mint most. Körben a fal mellett székeken, lócákon ülnek, beszélgetnek, sokszor felcsendül a kacagás. A kis szobában is vannak 3 páran: Zilahy István, Erdős Mihály, Szabó Miklós, Hersmann József. A belépesi nyilatkozatot nézegetik, tervezgetnek az új szövetkezetéről, amire most akarnak megalakítani, azért is jöttek össze.

Hogy is kezdődött? December végéig Zilahy István és Erdős Mihály azzal a kéressel fordult Hersmann elvtárshoz, az I. Kerületi Tanács mezőgazdasági osztály vezetőjéhez: „Engedje meg, hogy a Tornytanya környékén egy új szövetkezetet alakítsunk.”

— Sikerült fog? — kérdezte akkor Hersmann elvtárs. — Majd meglátjuk az elvtársak rövidesen.

— Hát jó, ha úgy látják, hogy jó lesz, akkor alakítsák meg a szövetkezetet, mi majd segítjük az elvtársakat.

Sok házba bekopogtak Zilahy és Erdős elvtárs. Beszélgettek, s majdnem minden háztól úgy jöttek el, hogy az aláírt belépesi nyilatkozat ott volt a zsebkönyvben. Először idős Breiner János lépett be két és fél holddal, majd Kiss Ferenc tíz holddal és utána

már nehéz lenne megmondani, hogy hogy is volt a sorrend, ki lépett be előbb Kovács József, vagy a Szabó fiúk, Sándor, István vagy Imre? A két testvérnek, Sándornak és Istvánnak már ott volt a belépesi nyilatkozata Zilahy elvtársnál. Elfelét mentek, amikor utánuk szaladt Szabó Imre. — Elvtársak, álljanak már meg! A két testvérem belépett az új szövetkezetbe, amelyiket most akarnak megalakítani. Engemet talán nem hagyják ki? En is elvágzem azt, amit

— Dehogy hagyjuk, szükség van a szorgos kézre és még ott nyomban Szabó Imre is aláírta a belépesi nyilatkozatát.

Mindig újabbak és újabbak jöttek, ki földdel, ki föld nélkül. Január 18-án, ezen a tavaszi esős délutánon, akinek csak nem volt halasztatlan elfoglaltsága, ott volt Zilahyéknál — huszonegy család, huszonhat tag, hogy ténylegesen kimondják az új szövetkezet megalakítását, nevet adjanak neki. Szabó bácsi is ott állt az egyik sarokban. Még nem írta alá ugyan a belépesi nyilatkozatot, még nem határozta el magát, de hallani akarta, hogy és mint alakul egy új szövetkezet, kik vannak benne. Nem is szalasztott el egy szót sem, amikor Hersmann elvtárs a rövid idővelés után az alapszabályt ismertette. Figyelt éppen úgy, mint a többiek, akik ott szorongtak, akik már új útra léptek.

— Nem gondolta-e meg valaki, hogy visszalépjen? — Hát csak tán nem változtatjuk a szavunkat — mond-

ták szinte egyszerre. Ha egy-szer elhatároztuk, hogy közösen, szövetkezetben dolgozunk, akkor úgy is lesz. Nem lesz ez rossz, csak mindenkinek köze legyen az akarata. Aztán a termelőszövetkezet névválasztására került sor, mi legyen a neve. Erről is döntöttek: Augusztus 20 nevet adták a szövetkezetnek, ilyen még úgy sincs Debrecenben. Az új szövetkezet tagjainak egyszerűen emelkedett a keze a levegőbe, úgy fogadták el a termelőszövetkezet nevét.

Hosszú ideig beszélgettek még, hogy lesz, mint lesz, kik legyenek a vezetők, kire bízzák az új szövetkezetnek a vezetését. Aztán erről is döntöttek. Zilahy Imrét elnöknek, Jobbágy Györgyöt és Szabó Gáborot pedig az intézőbizottság tagjaivá választották, az ellenőrző bizottságba pedig Bódi, Bráner és Mán elvtársak kerültek.

Besötétedett. A kis konyhában kigyúlt a fény. Az udvarra sokáig kihallatszott még a vidám nevetés, a beszélgetés, a tervezés. Mert már terveznek is az Augusztus 20 Termelőszövetkezet tagjai. Tervezik, hogy mit termelnek, hová mit vetnek, hogyan használnák ki a földet és azt a három tanyát, amit örök használatba kapnak az államtól. Legtöbbjüknek ugyan csak két szorgos keze van és az a kis föld, amelyet most egy messyegyre hoztak. A kéz kézbén, ebben az összefogott erőben azonban bíznak. Megmutatják, hogy hogyan kell gazdálkodni: a közösen, olyan eredményt elérni, amilyen nem volt még ezen a határterészen, a Tornytanya környékén.

A szakszerű vezetés és a tagok szorgalma a jólét alapja

Két-három évvel ezelőtt még nem valami jól dolgozott a pocsaji Termelőszövetkezet. Azóta azonban nagy változás ment végbe a szövetkezetben. A vezetők, az emberek gondolkodása, a munkához való viszonya változott meg. Ez az a hatalmas erő, az emberek akarata, összefogása, amely a szövetkezetből olyan termelési közösközetet teremtett, amelyre a tagság és a falu vezetői is joggal lehetnek büszkek.

Két év előtt alig volt a tisznek 18 tagja, s azok is úgy gondolkodtak, hogy nem kell a közös vagyont gyarapítani, mindennél elsőbbség az egyéni érdek. Hiába volt a magyarizálás, hogy a közös vagyon az alapja a tagság jólétének, a jólétnél, nem törődtek vele. A szerveztlenség, a hozzá nem értő vezetés eredménye az lett, hogy a nagyzémi gazdálkodás szempontjából szinte számitásba sem jöhető kevés állattal sem volt meg a legszükségesebb takarmány. A tagság részesedése is nagyon kevés volt. Persze hogy nem sok tekintélye volt az ilyen termelőszövetkezetnek.

Hozzáértő vezetés, jó felvilágosító munka

Azóta hatalmas fordulat állt be a Petőfiben. 1954 nyarán új, a nagygazdaság irányításához jól értő vezetőség került a tisz élére. Pataki Imre, a tisz elnöke és a vezetőség a gazdálkodás új irányítására mellett kitartó nevelőmunkával igyekezett a tagságot nevelni. Munkája nagyon nehéz volt, különösen egy évig, hiszen a felvilágosító szó mellett a nagy gazdaság ezer gondja, baja is ott volt.

Pataki Imrét és a vezetőket célja elérésében támogatta a tisz pártbizottsága. A legdolgozóbb, legszorgalmasabb párttagok, id. Kozák József, ifj. Kozák József és Pataki Sándor, a tisz kömvései. Begyűjtésére volt a községi pártbizottság is.

A türelmes felvilágosító munka és a példamutató végül is meghozta gyümölcsét. 1955-ben már természetén,

szervezetten gazdálkodott a Petőfi és rohamos fejlődésnek indult. A növénytermelők a növényápolás minden munkáját idejében és jól végezték el. Az építő brigád egymás után remekelte a gazdasági épületeket. A 31 férőhelyes sertéshizláló, a 10 férőhelyes borjúhizláló, az 5 vagon kukorica tárolásához alkalmas göré, a 100 sertésre hízaló, a 300 férőhelyes juhholdal, három állattartó lakás, 14 telenre és 14 lóra az istálló megépült.

Holdanként 15,5 mázsa búza 700 mázsa takarmányrepa

A növénytermesztők jó munkáját a terméseredmények igazolják. Búzából a tisz 60 holdon 1955-ben 15,5 mázsat, árpából 13 holdon 17,5 mázsat, cukorrépából 174 mázsat, kukoricából 30 holdon 30 mázsat, takarmányrepa 2 holdon holdanként 700 mázsat termeltek.

A tagság jóléte munkáegységként 27,60 forint volt. A Petőfiben most már nem az az elv, hogy „összünk ki mindent”, hanem az, hogy „fizessük vissza az államnak az adósságot és fejlesszük a közös gazdaságot”. Míg az 1954. évi szárazmadáskor 106 ezer forint hiánya volt a tisz-nek, az 1955. évi szárazmadáskor már 18 ezer forint haszon mutatkozott.

A mástólévi jó munka eredménye, hogy ma már a tisz istállóiban 16 telen van, ebből 10 állami társzkönyvvel ellátott borzderes fajta, gyönyörű állat. Ezenkívül 420 juh, 30 mangalicá tenyésztőce, 44 süldő és 16 ló az állomány. A tisz közös vagyona az 1952. évi végi szárazmadáskor levő egymillió 250 ezer forint értékkel szemben most már kétfélmillió 39 ezer forint. Ebből az összegből egymillió 250 ezer forint ma már tiszta vagyona a tisz-nek, amelyet nem terhel semmiféle hitel.

tával megnőtt a szövetkezet tekintélye a faluban. Számos olyan jómódú középparaszt lett tagja a Petőfinek, mint Diénes Lajos 10 holdas, aki elsőnek lépett be 1955 tavaszán a Petőfibe. Azóta a tagság létszáma kerekken ötvennel gyarapodott. Barcsa Gyula és Barcsa József 16 holdasok, Barcsa Gyula 12 holdas, Pataki Imre 8 holdas, Karász Gyuláné 9 holdas is tagja lett a tisz-nek. A tagság létszáma 74, a földterület 721 hold. Ahogy az évekdeklődés mutatja, a tisz a következő hónapokban tovább gyarapodik.

A szövetkezet 1956. évi termelési terve már elkészült. Az állattalászat szaporításához a Tüvisesen tanyaközpont létesít a tisz, modern istállókkal, gondozói lakásokkal. A tanyaközpont környékén takarmányvetőforgót állítanak be. Az állattalászat létszámát szarvasmarhából 31-gyel, sertésből 40 süldőcicával és 255 anavaj szaporulatának felnevelésével növelik. Legalább 50 anavajhót a tisz tulajdonában lévő két kaulkuzsi kossal üzetik be. Ennek a két kosznak a gyapjúhozama ugyanis egyenként 10 kiló egy évben.

Megkészszerződik a közös vagyon

A halastóból 1955-ben 40 mázsa halat halásztak. Ez 50 ezer forint jólétet adott. A tavat most 6 holddal növelik. Ez évben 18 hold és 600 négyzetméter területet szőlővel telepítettek be. A terméstartományból 15 mázsa, kukoricából (májusi morzsol) 18 mázsa, őszi árpából 13 mázsa, tavaszi árpából 8 mázsa, zabból 7 mázsa, cukorrépából 120 mázsa termeltek.

Ezt a tervet megvalósítva, év végére a közös vagyon gyarapodása az előző évinél kétszerese lesz. A munkaegység értéke pedig eléri a 34 forintot.

A pocsaji Petőfi Termelőszövetkezet bizonyítéka annak, hogyan lehet gyenge szövetkezetből is jól szervezni.

Csomós Mihály

AZ EGYEKI SZTAHANOV AZ ÁLLATTENYÉSZTÉS FEJLESZTÉSÉVEL FOKOZZA JÖVEDELMÉT

A megyei pártbizottság legutóbb megtartott ülésén határozatot hoztak arról, hogy Hajdú-Bihar területén tovább kell fejleszteni az állattenyésztést. Több szarvasmarhát és főleg több tehenet kell tartani, több sertést hizlalni. Így kívánja ezt a dolgozó nép, több hússal, zsírral, tejtermékkel való ellátása, de így kívánja ezt minden termelőszövetkezetnek, termelőnek, ilyen még úgy sincs Debrecenben. Az új szövetkezet tagjainak egyszerűen emelkedett a keze a levegőbe, úgy fogadták el a termelőszövetkezet nevét.

Növekedik a munkaegység értéke
Nagy Mátyás elvtárs, a termelőszövetkezet elnöke, amikor felkerestük a termelési vezetőket, nagy munkáját végezte. A brigádvezető, a mezőgazdász bevonásával arról tárgyaltak, hogyan lehetne a termelési tervet úgy összeállítani, hogy a szövetkezet tagságának még jobb-abb emelkedjen a jóléte.

Az 1955-ös esztendőben 42 forint 72 fillért ért egy munkaegység. A megelőző esztendőben csak 26 forint 50 fillért osztottak egy munkaegységre. Igen jelentős tehát az emelkedés egy év alatt, de ezzel még koránt sincsenek megelégedve a Sztahanov tagjai. Az elmúlt gazdasági év jó munkáegység, a termelési gazdálkodás bebizonyította, hogy még sokkal magasabb jövedelmet is el tudnak érni az általuk megmunkált 560 hold szántóföldön.

A növénytermesztésben jó eredményeket értek el, mert termelési terveiket jórészt teljesítették. Most is jól terveznek, búzából tíz mázsa, ten-

geriből holdanként 14 mázsa szemes termés átlagot akarnak betakarítani. Cukorrépából holdanként 150 mázsa átlagot akarnak elérni. Nem is lehet mondani, hogy ez bizony túlfeszített terv, mert a jó munkával, szakszerű gazdálkodással ezeket az eredményeket nagyobb megerőltetés nélkül is elérik.

A takarmányalap megteremtése

Fejlődő állattenyésztést nem lehet elképzelni megfelelő takarmányalap nélkül. Helytelen lenne az a terv, ahol gondoskodnak ugyan a szarvasmarha-állomány növeléséről, a több hízó beállításáról, de ugyanakkor elfeledkeznek arról, hogy a több állat számára több takarmányt is kell termelni.

Az egyeki Sztahanov ezt tekintve jól végezte tervezését, mert az elmúlt évi 55 hold helyett ez évben már 90 holdon termelnek tengerit, 24 hold helyett 31 holdon vetnek árpát, a tavalyi három hold helyett pedig tíz holdon takarmányborsót. Növelik a termelést a lovak kedvenc eledelénél, a zabnál is, nyolc hold helyett tíz holdon termelnek az idén zabot.

Ilyen módon a helyes tervezéssel megadják az alapját annak, hogy a fejlődő állattalomány takarmányban ne szenvedjen majd hiányt.

Száz kövér sertéssel több

Most, hogy a tervezésnél már gondoltak a kukorica vetés-telést növelésére, nyugodtan irhatták be, hogy száz sertéssel többet hizlalnak, mint a megelőző esztendőben. Lesz tengeri a hizlaláshoz. Tartalékokat is elegendő, és száz sertés hizlalására kötik meg a szerződést. Számításba vették azt is, hogy van egy darálójuk, az a melléküzem a község egyéni-ileg dolgozó parasztjai számára is végez darálást. Tekintve az elért forgalmat, 500 mázsa vánkérésre számítanak, ezt is a közös állattalomány hizlalására fordítják.

Az állattalomány fejlesztésénél nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy van-e megfelelő egészséges főrőhely az állatok számára. A Sztahanov tehenszerűen fejlesztésével kapcsolatban máris elhatározták, hogy ez évben 30 telenre építenek istállót. Igénybe vesznek az államtól hitelt is. Úgy tervezik, hogy 50 százalékát az építkezésnek állami hiteltől fedezik, 50 százalékát pedig saját erőből. Van a termelőszövetkezetnek építőtörvénye, így még takarékosabb lesz az építkezés.

Igen helyes az a tervük, hogy állattartó lakást építenek. Száz köbméteres silót is, mert a meglévő siló már nem elegendő a gondtalan ártellettetéshez.

Egy év alatt 67 új belépjő

Ez a termelőszövetkezet az állattenyésztés fejlesztése mellett gondot fordít arra is, hogy lazább területét jól hasznosítsa, szőlő és gyümölcs telepítésével. Igen nagy jövedelmet ad a jól gondozott gyümölcsös, de a jó borsok is van keletje.

A Sztahanov földjén 5 hold régi telepített gyümölcsös volt. Telepítettek hozzá még 32 holdon gyümölcsösöt. Ebből tíz hold telepítés már termőre fordult. Almából közel 200 mázsa adtak el, a hullott szilvából száz liter jó pálinkájuk lett. Ez évben két holdon a szőlőtelepítést is megkezdik.

Látványos a tervekben, az egyeki Sztahanov jól végezte a kukorica vetés-telést, de mint tervet mutatják, még jobban végzi ez évben. Nő a tekintélye, a vonzereje az egyéni-ileg dolgozó parasztok szemében. Ezt bizonyítja az is, hogy egy év alatt 67 új belépjővel gazdagodott. Az elnök fióklában pedig felvételkerők nevei sorakoznak.

A jó gazdálkodás, a szorgalmas munka meghozza gyümölcsét. Gyarapodik a közös vagyon, emelkedik a tagok jóléte.

Bence Mihály

HATALMAS ERŐ

Múlt év októberében né-hány kommunista és párttagok, összesen tizenegyen termelőszövetkezetet alakítottak Berettyóújfaluban. Lenin nevét vették fel. Nagy ünneppel volt ez akkor. Az első nap lépés a közös gazdálkodás útján.

Három hónap múlva újra ünnepi ülés van a Lenin Tsz-ben. Az új szövetkezet hét párttagja, néhány idősebb kommunista más szövetkezetekből, a felsőbb pártszerve képviselője (merő véletlen, hogy szintén tizenegyen), most tessék meg a második nagy lépést a közös úton. Megalakítják a szövetkezet pártbizottságát.

Pincés János elvtárs, a községi pártbizottság titkára és Benedek Ferenc elvtárs, a bizottság vezetője ülnek az elnöki asztalnál. Pincés elvtárs lassan, megfontoltan, de szívből, lelkesedéssel beszél a szervezethez hatalmas erőről, ami a pártban ölt testet. Beszél a fegyverről, mely a pártban az akarat egységét, az erőt jelenti. Beszél a szövetkezet pártbizottságát hivatásáról, feladatairól.

Mély csend fogadja Pincés elvtárs szavait. Ebben a csendben van valami felemelő, valami ünnepi. Alkik itt ülnek az elnöki asztalnál a szövetkezet pártbizottságát első taggyűlésén, mindennapi egyszerű emberek. Nem kényerülnek a sok-sok beszéd, kevés szóból is értenek. Az arcolcon látszik, hogy mindenki szeretne most valami szívet, valami ünnepi mondatot az első, ünnepi taggyűlésen.

A csendet Veress János elvtárs, az Új Világ Tsz párttitkára tör meg. Minden elmondja szövetkezetük ötvenes munkáját, nehézségeit. Elmondja, milyen segítséget, milyen nagy erőt jelent a szövetkezetben a párt.

Domokos János elvtárs, a Kossuth Tsz párttitkára, Kőrösi Imre elvtárs, a Kossuth

elnöke tapasztalatokat mondott el szövetkezetük útjából, a pártbizottság tevékenységéről. A felszólaló ünnepélyes ígéretet tesznek, hogy a községi fiatal szövetkezetét mindenképpen támogatják. A kommunista magatartás egyik szép megnyilvánulása ez. Az idősebbek, a tapasztaltabbak segítő szándéka, hogy „...egy-mást támogatva, fogva és emelve” haladhassunk előre a felemelkedés útján.

A párszavas felszólalások, a rövid fogadalmak is sokat mondanak.

— Életképes szövetkezet — mondja az egyik felszólaló. Igen az. Nemcsak azért, mert október óta 11-ről 16-ra szaporodott a taglétszám, de életképes elsősorban azért, mert megtalálták előrehaladásukat, megvalósították azt az erőt, ami előtt nincs legyőzhetetlen akadály, s ez a párt.

Életképes ez a szövetkezet, mert a pártnak olyan tartaléka van a szövetkezetben, mint a 30-nál több tagot számláló DISZ szervezet. Ezen a taggyűlésen is sok dicséretet kaptak a fiatalok, mert az alig egy hónapja működő DISZ szervezet olyan másort tudott adni pár hetet ezelőtt, ami feltétlenül dicséretükre váltak.

De életképes ez a szövetkezet azért is, mert tizenötven vesznek részt pártoktatásban. De nemcsak „részt vesznek”, hanem szorgalmasan tanulnak is. Tanulni mindenkinek kell, a tudásra mindenkinek szüksége van. De egy ilyen új szövetkezetben, mint a Lenin, többet is lehet tanulni.

De a taggyűlésen, de mégis a kommunisták beszélgetnek erről már az alakuló ülés után. Es ezek biztató jelek.

Lenin Tsz kommunistái érzik a szövetkezet egész életét, gazdálkodása iránti felelősség súlyát. Odaadással, hozzájárulással, lelkesedéssel, a tőmegek támogatásával törhetetlenül haladnak a kitűzött cél felé. Ez jellemzi a kommunista tákat, ebben van erejük. A Lenin Tsz kommunistái, akik most pártbizottságot alakítottak, val Kovácsolták egységbe erejüket, legyőznek minden akadályt.

Pallás Imri

Író és pedagógus

Kiss Tamás írói munkásságáról

rek vágyából, amiből olykor líra, olykor regény születik. Mert Kiss Tamás lírikus is, regényíró is. Tud tömören, az érzelmek hevéből verset süriteni, s tud széles hőmpolygással epikát is alkotni.

Ebben a rövid írásban lehetetlen mind a kettőt végig elemezni. De úgy érezzük, hogy ez itt nem is szükséges. Kiss Tamás a maga megmutatását már elvégezte helyettünk. Kötetek, könyvek állnak mögötte, amelyekben ott őrződik mindaz, ami az ő eddigi életének legfontosabb valóságai. Azonban néhány mondatnyira kutassunk mégis vissza erre az írói országútra. 1932-ben került Debrecenbe. **Gulyás Pál, Oláh Gábor és Juhász Géza** csinálta akkor az irodalmat, s a fiatal egyetemi hallgatóknak jó iskola volt ez az irodalmi forrás. Az akkori élet szellemi szavannájában a Hajó utcai összejövetelek új és új lendületet adtak a kezdeshez, az induláshoz. Személyes kapcsolatba került az írókkal, verseket kezd írni.

1934-ben megjelenik első versgyűjteménye: Szemben a széllel. A kötet megjelenése után most már teljes lendülettel benne él az irodalmi életben. Szerkesztőségi tag lesz a Tiszántúli Figyelőnél, s Bor-nemissza Lászlóval lötnak-futnak, hogy fenntartsák a folyóiratot. Rengeg élményt és emléket őriz ebből az időből. Csak egyet ezekből.

Egyszer Oláh Gáborhoz kopogtatnak be, hogy verset kérjenek tőle a Tiszántúli Figyelőbe. Oláh Gábor akkori jókedve keserűségében azt a kijelentést tette, hogy nem ad kéziratot egy olyan folyóirat-

ba, amely mindig más nyomdában jelenik meg. Verset persze mégis adott, a Vágta vak-tában címűt, amely egyik leg-szebb Oláh Gábor-vers. Azt azonban még utánuk kiáltotta, hogy ha a lap megszűnik, a személe ne merjenek ke-rülni. A folyóirat természetesen megbukott, s ők sokáig kerülték Oláh Gábort.

S ilyen irodalmi emléke szász számára van Kiss Tamás-nak. Mind-mind olyan, amely fájón, keserűen és emleget-tetően őrizi az akkori valósá-got. Hogy mit jelentett Debrecenben irodalmat csinálni, iro-dalmat művelni. Jó, ha ezeket az emlékeket valaki őrizi és megmutatja a jövőnek is. Kiss Tamás ezt teszi.

1939-ben jelentkezik új kö-vettel. Ismét verseket bocsát a nyilvánosság elé Régi reg-elek címmel. Aztán az új kö-tet egész 1955-ig várta maga-ra. Pedig közben is ír, verse-ket, tanulmányokat. Az orszá-gos folyóiratok, a Nyugat, Vá-lasz, Kelet Népe, vagy a Rá-dió szívesen közli írásait. Csak közben meggyűlik a baja a cenzúrával s Kunsági elégia című versét egyszerűen nem engedik közölni.

A felszabadulás után 1947-ben kerül újra Debrecen-be. Bekapcsolódik az Ady Társaságba, ott van az írócsoporthoz tartozásánál. Tanár s míg verseket csiszolgat, ta-nit, nevel. Diákokat, fiatalo-kat. Majd 1954 tavaszán az Írócsoporthoz elnökévé választják. 1955-ben pedig megjelenik első regénye, a felszabadulás utáni első könyve: **Hajnal ha-sad** címmel.

És itt már itt vagyunk a

mában, a mai írói tervek sűrű-jében. A versírásban, a re-gényírásban, az alkotás győtrő izgalmaiban. A Hajnal hasad című regényéről csak annyit: Csokonait már gyermekfővel szerette, s mint kollégiumi diák talán lakott abban a szo-bában is, amelyikben Csoko-nai. Ekkor sarjadt ki benne az elhatározás, hogy regényt ír Csokonai életéről. Az első kötet meg is jelent, jelenleg a második rész megírásán dol-gozik. Az anyag együtt van, csak a feldolgozás hiányzik. Közben összeállította váloga-tott versgyűjteményét is, melyet Pérfiáné címmel szán-dékszik megjelentetni.

Írói terve azonban ennél jó-val több. Szeretne új és új verseket írni, de ahogy mon-dja, nem kellene. Miért? Va-laha Babits és Ilyés szívesen várták a verseit, a mai szer-kesztők meg mintha magukra csapták volna az ajtót. Remélnék egyszer kinyílnak s Kiss Tamás versei újra bi-dogotok tesznek az országos folyóiratokban is írójuk mel-lett.

Irói szándéka végrehajtá-sának — vidéken élő író — azonban van egy nagy akadály. Tanár, pedagó-gus, meghatározott órászám-ban kell tanítania, pedig sa-ját vallomása szerint is az al-kotás nem ismer órarendet. Tanítani azonban mindzsek ellenére nagyon szeret. Kiváló pedagógus, diákjai lelkesed-nek érte. S ez a lelkesedés és ragaszkodás fogalmaztatja meg vele, hogy jelent annyit megszeretett a irodalmat az ifjúsággal, mint egy re-gényt megírni.

B. I.

KISS ANTAL

KAPITÁNY ES A TÖBBIK

(Részlet az író most megjelent regényéből)

Lefekvés után az számol-gatta Kapitány, hogy milyen szép volna, ha augusztus hu-zadikára elkészülne. A csónak meglesz. De a tó? Ott meg sok munka van. A nagy tervezésben elaludt. Almá-ban a tó vizén csónakozott, gyönyörű csónakban. Úgy sik-lott, mintha szárnya lett volna. A víz közepén nagy fekete szikla sötétlett. Hiába kapott a kormányhoz, hiába húzta teljes erejével, a csónak csak a szikla felé tartott. Zsupsz! Nekiütök-zött. A csónak felborult és ő beleesett a vízbe. Bekék hem-zseregtek körülötte. Ijedten emelte ki a fejét a vízből, a part felé nézett, segítséget ke-resett. A parton Füles állt, de ahelyett, hogy segített volna, szemtellenül röhögni kezdett.

— Füles! — kiáltotta. A saját hangjára felébredt. Felkénykölt. Most vette észre, hogy az előbb álmodott, és ál-mában kiáltozott. Pedig jó lesz csendesen viselkedni, mert ma este őrállást ígért Füles-nek. Füles már biztosan elin-dult, hogy rajtaüssön, hiszen jó késő lehet. Sötét volt kint és csend. A közelben egy tücsök muzsikált, messziről kutyaugat-zást hozott az illatos szellő. Megnyugodott. Semmi nesz nem hallik. Nem késett el, Fü-le még nincs itt. De nem is szabad, hogy megint rápirítson. Most majd ő ejti csapdába.

Egy zsákot megtöltött szal-mával, bedugta a takaró alá. A nadrágját összehajtogatta, a vánkora tette és az egészre ráhúzta a pokrócot. A sötétben olyan volt, mintha ő mélyen aludna a takaró alatt. Aztán kiment a göré melletti orgona-bokorba. Jól rejtett figyelőhe-lyet keresett, bebújt és várta az éjjeli látogatót.

Jó sokáig várt. Betyár nézett be néha hozzá. Biztosan azon tűnődött, mi történhetett gazdájával, hogy ilyen kényel-metlen helyzetben akar aludni. Szánynokok zümmögtek körül-ötte, és hőlágosra csiptek kezefejét, nyakát. Nem nagyon herte hessegetni őket, mert

Füles bármelyik percben itt le-het. Óvatosan jön, biztosan számít arra, hogy várják. Egy-szer aztán a kert vége felől vakkantást hallott Kapitány. Betyár vakkantott. Jön Füles! Kapitány mozdulatlanul várt. Nagyon óvatosan jön — gon-dolta, mert semmi nesz sem hallatszott a vakkantás után. Már egészen elszibbadt a moz-dulatlan figyelésben és még mindig semmi nesz. Biztosan nem is Füles volt. Betyár vala-mi orra elé került bekára vak-kantatott. „Elaludtál Füles!” — kezdett örvendezni Kapitá-ny. Ennyi idő alatt már ide kellett volna érkeznie, akármily-en óvatosan jön is. — „Most majd én tréfállak meg! Elme-gyek hozzád és odakötözlek a díkó lábához.”

Felemelkedett ültőhelyéből, hogy zsinogot hozzon ki a göré-ből. Már ki akart lépni a bokor-ból, amikor mozdulatlaná dermedt. A göré oldalán fekete árnyék csúszott felfele. De ré-mülete a következő pillanat-ban már el is múlt. A felfele kapaszkodó alak Füles volt.

Kapitány elmosolyodott. Barátja annyira el volt foglal-va a megközelítéssel, és annyira biztos volt a dolgában, hogy még a nagyobb zörejt sem hallotta volna meg, mint amivel Kapitány kilépett a bokor-ból. Alája osont és elkapta a bokait, abban a pillanatban, amikor a kis zászolcskát a léch-hez akarta erősíteni. Füles egyenesen az ölébe huppant. Ijedtségében kiáltani is elfelejt-tett. Mire meg levegőhöz jutott, kezével betapasztotta Kapitá-ny a száját. Nevetve hajolt az ijedt arc fölé.

— Egy-egy — súgta a kezé-ből csik módjára szabadulni igyekvő fiúnak.

Elengedte. Füles mélyet lé-legzett. — A fene egyen meg! — Hát nem éppen így kelle-ne elismerned ügyességemet. Nagyon mosdatlan szájú vagy. — Persze, ha azt a piszkos tenyeredet a számra nyomod! — Azért elismerem, nagyon ügyesen közelítettél meg.

Füles szeme felcsillant. — Tényleg nem vettél észre? — Nem. Már éppen ki akar-tam lépni rejtékhelyemről. Azt gondoltam elaludtál. — Pedig nagyon szurkoltam, hogy észreveszel. Számítottam rá, hogy vársz. Nagyon óvato-san jöttem, de az a büdös Be-tyár, amikor meglátott, öröme-ben elvakkantotta magát. — Ezt meghallottam. — Majd még elpüfölkém érte. — Ne bánts, mert utána olyan csendbe maradtál, hogy már azt gondoltam, valami bo-gárra morgott a kutyá.

Füles elvigyorodott. — Akkor jól okoskodtam. Sokáig lapultam a morgás után. Arra számítottam, ha észrevet-ted is majd csak elalszik az éberséged. — El. Vele együtt én is majdnem elaludtam.

Most már kezdett Füles ön-terzete felülkerekedni. — Akkor meg mit hencsz? Ha a bokor mögül jövök, én csipelek nyakon.

— Dehogyan henegek. Most már tudjuk, hogy mind a ket-ten hibátunk. Nem biztosítot-tuk a hátunkat. Van kedved? — Mihez? — Kimenni a tóra. Megné-zük a gerendákat. Hőrsőgőt arra láttam ólálkodni estefele. — Az jó lesz. Erre én is gon-doltam.

Kapitány rövid füttyentésre Betyár elősurrogott a kert bok-rái közül. Füles nevetve dögö-nyözte a nála alig kisebb kuty-át. Pillanatok alatt átendül-ték a kerítés tetéjén. Kapitány újabb füttyentésre Betyár körmeinek halk kopogja hallat-szott a kerítés tetéjén és a kuty-tompa puffanással leugrott eliből.

lábuk alatt és Betyár tüz-szentelt néha, amikor nagyobb szarvasbogár került a földön szamukláló orra elé. Ilyenkor olyan bohókásan ugrott oldal-t, hogy Füles félhangosan felka-cagott. A tó környéke még csende-sebb volt. A part bokrai melyi sötétben keresztek a víz vi-lágosabb tükrét. Néha halk toccsanással egy-egy béka ug-rott a tóba. Betyár hangosakat mordult, tüszögött, valahány-szor béka került a talpa alá. Felkapta, és nagyokat pofozva rajta a víz felé lödítötte. Meg-megállt, megvárta a fiukat, rájukbámult, mintha azt kér-dezte volna tőlük: „Ilyen alato-mos férgek közé hoztatok?”

Kapitány megrázta a kutyá nagy bundáját. — Nem sokáig lesznek már itt. — Tudod, hogy Bendőék már egy cipőre valót keresek a békákon? — A végén még valami tu-dós lesz belőlük is azon a ki-sérleti telepen.

A gerendák csendesen pi-hentek a ligetben. A gránit-oszlopok a parton szürkültek. Füles felállt az egyikre. — Szép szobor lennék? — Ha a szemtelenségnek is szobrot állítanának.

Kapitány egy kicsit oldal-t ugrott, mert arra számított, elismerésért biztosan a nya-kába ugrik Füles. De elmaradt az ugrás. Kapitány ránézett a „szobor“-ra, de meg is ijedt tőle. Füles mozdulatlaná meredt arca rémületet tükrözött. Tágra nyílt szeme a romok ir-tányába bámult. Kapitány is ar-ra fordult. Az ég puha sötét-kékjére élesen rajzolódott a romok körvonala. A körvonal széléről pedig egy emberi alak sötét árnyéka emelkedett ki a világosabb háttérből. Most megmozdult az alak, néhányat lépett, azután, mintha sülyesz-tő lett volna alatta, nyomtalan-ul eltűnt. Betyár felpattant és mint a kilőtt nyíl, elvágta-tott a rom irányába. Füles le-ugrott — az oszlopról. Riadtan néztek egymásra.

VIRÁGZÓ ALMAFA

Illat járja a tornácot,
vén almáink kivrágzott,
ezen a kies tavaszon
olyan, mint egy szép menyasszony.

Nem is látszik a sok ága,
csak a fürtje, a virága,
rajta szellő zizezése,
meg a méhek zümmögése,

a sok ágon csak az hallók,
hogy így hajlik, hogy úgy hajlik
s mint a részeket a borban,
fürödnek a virágporban,

Mintha ág is, a virág is,
értük lenne a világ is,
a mézescsékét elorozzák,
de a helyét beporozzák.

Ki fejt meg ezt a titkot,
hogy az ágból virág nyitott,
zörgő, téli száraz ágból?
— És gyümölcs lesz a virágból.

Emberek, nézzetek oda!
Nincs a földön ilyen csoda,
nincs a földön ilyen másik:
ha az almafa virágzik.

KISS TAMÁS

KÓRÓ-KÉVE

Kóró-kéve a hátamon,
baktatok az úton csendben.
Meddig bírom? — találgatom,
Szeli őrm a szívemben.

Ej, milyen jó, most az utcán
nem jár senki, hogy meglásson;
csak a vén hold fénye hull rám:
az kacagja tőnyörgőm.

No... bőszt költő — így magamhoz —
szavakat dobálsz az égre,
fűti versed vesszett pátoz:
s megizzaszt egy kóró-kéve...

Soós Zoltán

ÉDESANYÁM KISKACSÁI

Kopott teknő fenekén
parányi kis lények,
dudvaszöngy közepén
bátran lötyörésznek.

Mindig körültek motoz,
boldog hogyha látják,
és szed nekik báronyos
ropogós salátát,

Tizenhárom csöpp makacs
birkózik a vízzel,
tizenhárom szörpamac
vigan ficsferkel.

Félti őket: hozzájuk
semmi rossz nem férhet,
éjszakai tanyájuk
meleg száma jészek.

Edesanyám gyöngyei:
amíg edegélnék,
széket melléjük teszi
s velük elbeszélget...

Növeli a kiskacsát
szava, szemefénye:
s hazavárja nagy fiát
kacsapecsenyére.

Soós Zoltán

A NÉPLAP

karácsonyi-ünnepi keresztirejtvény pályázatának helyes megfejtése és a nyertesek névsora

December 25-i és január 1-i számunkban lett a megszokot-tól nagyobb keresztirejtvényt kö-zöltünk. A pályázók számából ítélve még az eddigieknél is nagyobb volt az érdeklődés.

A NYERTES EK NEVEI

Egy órárt nyert: Kovács IV. István Debrecen, a Järműjavító dolgozója.

Egy ébresztőórát nyert: Majoros László Püspökladány. Egy sakk-készletet nyert: Tényei József iskolai igazgató, Hosszupályi.

Egy-egy könyvet nyertek: Vincze László Debrecen, Kosuth Lajos Egyetem, Kovács Nagy Lenke, Hajdúnánás, Bocskai u. 54, Tatar Csaba Debrecen, Erőss Lajos utca 13, Zsákaai Klára Debrecen, Szegfű utca 31, Lőrincz Vilma Debrecen, Sallai Imre u. 26, Kovács István Konyár 770, dr. Arvai Lászlóné Debrecen, Vörös Hadsereg útja 45, Fanda Imre Nagyléta, UJ u. 28, Kovács Zoltán Debrecen, Cementáruiipari Vállalat, Papp Magda Vámospercs, Kiss u. 52/3.

A REJTVÉNYEK HELYSÉGEI

DECEMBER 25. (1) JANUÁR 1. (2)

Vizszintes 1. Ferreira da Sil-va, 19. folyt. függ. 20. De kívül nem ér föl egész világ ökre, 44. Hőgyész Endre, 74. Elektrocél, 113. Tengervallójáró. Függőle-ges: 1. Buzámszék, Lóránt, Lam-tos, 17. Öreg suhanc vágyalkozá-s, 19. folyt. vízsz. 104. Dicső híre, neve fennmaradt örökre, 31. Előszó, 61. Átrásos.

Vizszintes 1. Budepesti tá-vasz, 19. Kaján rajzok, 38. Leaoock, 44. Zeller: Tülnök, 63. Dolgozók Lapja, 74. Az új fő-ispán, 84. Balassi, 104. Elemek hársza, 113. A három aranyalma. Függőleges: 3. Aranya, 17. Leg-szebb ajándék a könyv, 17. Is-meretterjesztő művek, 19. Könyv, zene soseak öröme, 20. Kozmogyenyjanszka, 31. Ra-cino, 79. Amadé.

MOZI MUSOR

VIG: ma fél 2, háromnegyed 4, 6 és negyed 9 órakor, hétfőn fél 4, 6 és negyed 9 órakor; Kati és a vad-macska, kísérőműsorban: A két bors-ökröske. — BEKE: ma fél 2, három-negyed 4, 6 és negyed 9 órakor, hétfőn délután fél 4, 6 és negyed 9 órakor. Az élet hídjá, kísérőműsorban: Ci-gánytáncok. — HÉTFŐN délután fél 10, fél 12 és fél 2 órakor: Kati és a vad-macska, kísérőműsorban: A két bors-ökröske. — METEOR: ma fél 3, 5 és negyed 8 órakor: Kati és a vad-macska, hétfőn fél 3, 5 és negyed 8 órakor: Az élet hídjá, kísérőműsorban: Ci-gánytáncok. — IFJUSÁGI: háromne-gyed 2, 4, 6 és 8 órakor: Csók a sta-dionban, hétfőn háromnegyed 4, 6 és 8 órakor: Argentínától Mexikóig. — KLINIKA: 3, fél 6 és fél 8 órakor: Az élet hídjá, kísérőműsorban: Ci-gánytáncok. — MORICZ ZSIGMOND: (Rákosi telep): fél 3, fél 5 és 7 óra-kor: Hajnal s Nyemán felett.

FAKLYA (MSZT): fél 3, 5 és fél 8 órakor: Használható szórakozás, 5 órai előadás előtt: Méhészeti tanács-adás, Tartja: Juhász Bertalan. Dózsa Vándor I. ma Fancsika, hétfőn Mézeshegy: Hajléktalanok, Dózsa Vándor II. ma Lenin Tsz, hétfőn Lenc telep: A kulmi ókor. Népevelő-mozik műsora: Szabadgás telep: Pármal kolostor I. — Homoktű: 4 órakor: Az óserdő foglyai, 6 órakor: Válaszúton. — TEG-liskert: Hintonjáró szerelom. — Csú-pökert III.: Kis Katalin házassága. — Postás kulturothron: Egy nyárho-át táncolt. — Siketnéma Intézet: A óserdő foglyai. Matiné műsorok: VIG 11 órakor: Csók a stadionban, BEKE: 11 órakor: Kronstadti tenger-részek, METEOR: 10-ór: Csók a stadionban, IFJUSÁGI: 9 és 11 óra-kor: A nagy hazafi II.

